

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย 4 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2) เพื่อพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 3) เพื่อประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ 4) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอติสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และหลักการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษานักศึกษาอติสติก โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมรายละเอียดจากตำรา วิทยานิพนธ์และ/หรืองานวิจัย บทความวิชาการ บทความวิจัย เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา 2) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษานักศึกษาอติสติก ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 4 ชุด ผู้ให้ข้อมูลหลัก รวม 13 คน ประกอบด้วย 2.1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชาที่มีนักศึกษาอติสติกลงทะเบียนเรียน จำนวน 4 คน 2.2) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาอติสติก สำนักทะเบียนและวัดผล จำนวน 4 คน 2.3) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษาที่ดูแลนักศึกษาอติสติก สำนักบริการการศึกษา จำนวน 1 คน 2.4) ผู้ปกครองของนักศึกษาอติสติกที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 2 คน และ 2.5) ผู้ปกครอง

ของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 2 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาวิเคราะห์เนื้อหา 3) ศึกษากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลหลัก รวม 6 คน ประกอบด้วย 3.1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 3 คน และ 3.2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนและ/หรือผู้เรียนออทิสติก อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 3 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์เนื้อหา และ 4) สังเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1) 2) และ 3) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสังเคราะห์องค์ประกอบ

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) จัดทำร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก โดยผู้วิจัยนำผลที่ได้จากระยะที่ 1 มาใช้เป็นฐานในการร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก 2) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 1) ด้วยวิธีการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 11 คน ที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 2.1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาและ/หรือเป็นประธานชุดวิชาที่มีนักศึกษาออทิสติกศึกษาอยู่ จำนวน 2 คน 2.2) ประธานชุดวิชาและ/หรืออาจารย์ที่เขียนชุดวิชาที่มีนักศึกษาออทิสติกศึกษาอยู่ จำนวน 2 คน 2.3) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล จำนวน 1 คน 2.4) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษาที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก จำนวน 1 คน 2.5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก จำนวน 3 คน และ 2.6) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนและ/หรือผู้เรียนออทิสติก จำนวน 2 คน หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อนำมาปรับปรุงร่างกระบวนการวัดและการประเมินฯ

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผู้วิจัยนำร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ไปทดลองนำร่อง ซึ่งในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ใช้แบบการทดลองแบบไม่มีกลุ่มควบคุม โดยเลือกใช้ผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัครที่เข้าร่วม

ทดลองแบบเจาะจง จำนวน 3 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) เป็นนักศึกษาออทิสติกที่จัดอยู่ในกลุ่ม แอสเพอร์เกอร์ (Asperger's Disorder) ซึ่งไม่มีอาการเรียนรู้ช้าหรือปัญญาอ่อนร่วม โดยได้รับการวินิจฉัยและออกใบรับรองแพทย์ 2) เป็นนักศึกษาที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา แต่ยินดีจะเข้าร่วมโครงการวิจัยในชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา 3) สามารถสื่อสารโต้ตอบได้ 4) ยินยอมที่จะเข้าร่วมโครงการวิจัย 5) ผู้ปกครองยินยอมให้เข้าร่วมในการวิจัย และ 6) สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นตามจำนวนที่กำหนด ทั้งนี้ผลการศึกษานำร่องไม่ได้นำมาใช้ในการวัดผลการศึกษาจริงในชุดวิชาที่ทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 3.1) ประชุมอาจารย์ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา เพื่อทำความเข้าใจ และตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปทดลองใช้ 3.2) ประชุมผู้ปกครองของผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร เพื่อทำความเข้าใจ และตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปทดลองใช้ 3.3) ทดลองใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงกับผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร ซึ่งผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้ปกครองยินดีให้เข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้สอนในชุดวิชาที่จะทดลอง และเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง 3.4) ประชุมเพื่อติดตามผลระหว่างทดลองกับอาจารย์ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา และผู้ปกครองของผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร เพื่อสอบถามปัญหาและหาแนวทางแก้ไข โดยการประชุมแต่ละครั้งผู้วิจัยจะแยกประชุมระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับผู้ปกครอง และ 3.5) นำผลที่ได้จากการประชุมติดตามผล ข้อ 3.4) ไปปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินฯ ตามความเหมาะสม และดำเนินการตามข้อ 3.3) ข้อ 3.4) และข้อ 3.5) จนมั่นใจว่ากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้กับนักศึกษาออทิสติกได้

การพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูลและผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัครที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล และผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร โดยผ่านขั้นตอนการเสนอโครงการวิจัยและผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และชี้แจงข้อมูลสำคัญแก่ผู้ให้ข้อมูลและผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร โดยให้สิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเอง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลและผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร ชักถามข้อข้องใจในการวิจัยอย่างเต็มที่ ในด้านความพร้อมในการให้ข้อมูล รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลหลักและผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร สามารถเลื่อนนัดหรือถอนตัวจากการให้สัมภาษณ์ และ/หรือจากการทดลองได้ตลอดเวลา และจะรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล และผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร โดยการหลีกเลี่ยงการใช้นามจริงแต่จะใช้รหัสในการจัดเก็บข้อมูล

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สภาพการวัดและการประเมินผล การศึกษาสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตอนที่ 2 การพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตอนที่ 3 การประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และตอนที่ 4 การใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รายละเอียดแต่ละตอนเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

1.1 ผลการศึกษาจากเอกสาร สรุปสาระเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ประเทศไทยได้ตรากฎหมายหลายฉบับ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ล้วนให้ความสำคัญกับสิทธิและเสรีภาพกับผู้พิการ โดยรัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับผู้พิการทุกประเภท โดยจัดให้บุคคลดังกล่าวได้รับการศึกษาเป็นพิเศษ และมีสิทธิที่จะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ ความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษา อันคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด รวมทั้งจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้พิการแต่ละบุคคลและแต่ละประเภท

นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดระเบียบฯ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาต่อในสัดส่วนที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด พร้อมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

2) การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนออกทิสติก สรุปได้เป็น 3 ประเด็น คือ 2.1) **สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรทำความเข้าใจก่อนจัดการเรียนการสอน** คือ เข้าใจผู้เรียนออกทิสติก ได้แก่ ระยะเวลา ความสนใจสั้น มีปัญหาในการสื่อสาร ถามซ้ำซาก ไม่สนใจในคำตอบ มีภาษาพูดของตนเอง เรียนรู้ผ่านตัวหนังสือได้ไม่ดี แต่จะจำได้ดีเมื่อเห็นเป็นภาพ ขาดการสร้างจินตนาการ มีการเล่นซ้ำๆ และไม่แสดงสีหน้าหรือท่าทางให้เห็นว่ามีความสุข เศร้า กลัวหรือโกรธ ดังนั้น ควรให้การเสริมแรงเมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมได้ 2.2) **ข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อจัดการเรียนการสอน** มี 3 ด้าน ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีสิ่งที่ต้องพิจารณา คือ การประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนออกทิสติกต้องพบในแต่ละวัน ซึ่งลักษณะของสภาพแวดล้อมที่จัดให้ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล

เมื่อผู้เรียนช่วยเหลือตนเองได้ ควรลดความช่วยเหลือลงทีละน้อย รวมทั้งพิจารณาสิ่งที่จะรบกวนการร่วมกิจกรรมทั้งภายนอกและภายในของผู้เรียนออกทีละนิด ส่วนการจัดห้องเรียน ควรจัดเตรียมและแบ่งพื้นที่เฉพาะในการเรียน จัดสิ่งของและวัสดุอย่างเป็นระบบ (2) การจัดตาราง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อปฏิบัติต่างๆ และ (3) วิธีการสอน ผู้สอนควรประเมินทักษะ วิธีการเรียน และความสามารถแผนการสอนและงานที่จะทำควรให้โอกาสฝึกฝนบ่อยๆ และให้โอกาสเรียนรู้ในเวลาที่จะพร้อมจะเรียน และ 2.3) **การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออกทีละนิด** ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) หลักสูตร ควรจัดโดยใช้หลักสูตรปกติ และเพิ่มสาระเกี่ยวกับการสื่อความหมาย และการพัฒนาทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียน (2) การจัดการเรียนรู้ ควรแบ่งเป็นขั้นตอน (3) สื่อ ควรเน้นรูปภาพและสัญลักษณ์แทนคำพูด (4) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรใช้การประเมินตามสภาพจริง มีการวัดและประเมินหลายๆ ครั้ง นอกจากนั้น ข้อควรคำนึงในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ มีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการจัดลำดับปัญหาตามความรุนแรงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการให้การเสริมแรงผู้เรียนเมื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่กำหนด และมีความสม่ำเสมอของการปฏิบัติและการปฏิบัติแต่ละครั้งควรคล้ายกัน

3) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สรุปเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 3.1) **จุดมุ่งหมายของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้** คือ ประเมินความรู้ ความสามารถพื้นฐาน และความต้องการจำเป็นพิเศษ ประเมินพัฒนาการและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และตัดสินผลการเรียน 3.2) **หลักการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้** คือ (1) เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม (2) ประเมินระดับความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษ ปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน และตัดสินผลการเรียน (3) ควรอยู่บนพื้นฐานที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน (4) ควรส่งเสริมสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงกิจกรรมหรือรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผล โดยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการนำเสนอ การตอบสนองการจัดสภาพแวดล้อมและรูปแบบของการสอบ และการจัดเวลาสอบที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาความบกพร่อง (5) ประเมินผู้เรียนจากพัฒนาการ ความประพฤติ การสังเกต การร่วมกิจกรรม และการทดสอบที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละระดับ (6) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้ (7) ให้มีการเทียบโอนผลการเรียน และ (8) ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา และประเมินผลการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เน้นการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย 3.3) **แนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษ** สำหรับผู้เรียน 3 ลักษณะ ได้แก่ (1) ผู้เรียนพิการที่มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไปที่เรียนร่วมเต็มเวลา มีแนวปฏิบัติดังนี้ (1.1) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเกณฑ์ต่างๆ เช่นเดียวกับผู้เรียนทั่วไป (1.2) ปรับวิธีการในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่น และ 1.3) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและวิธีการสื่อสารให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหา

สาระในแบบทดสอบ (2) ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่เรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไป
 ได้เพิ่มเวลาและหรือบางเวลา และมีการปรับตัวชีวิตให้เหมาะกับผู้เรียนพิการแต่ละประเภท มีแนวปฏิบัติ
 ดังนี้ (2.1) ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลตามมาตรฐานและตัวชี้วัดเช่นเดียวกันผู้เรียนทั่วไป (2.2)
 เป็นการพิจารณาเฉพาะบุคคลไม่เปรียบเทียบกับผู้เรียนทั่วไป (2.3) ปรับเปลี่ยนเนื้อหา/ตัวชี้วัดที่ใช้ใน
 การประเมินที่สอดคล้องกับระดับชั้นเรียน (2.4) ปรับวิธีการวัดและประเมินผล (2.5) ปรับเครื่องมือ
 วัดผลและประเมินผล (2.6) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสม (2.7) ปรับระยะเวลาในการสอบ
 (2.8) ปรับสถานที่สอบ (2.9) การนำเสนอข้อสอบ มีผู้อ่านข้อสอบให้ฟัง ใช้เทปเสียง ซีดี หรือโปรแกรม
 อ่านหน้าจอ (2.10) วัดและประเมินความก้าวหน้าและระบุไว้ในช่องการวัดประเมินผลของแผนการจัด
 การศึกษาเฉพาะบุคคล (3) ผู้เรียนพิการขั้นรุนแรง ได้แก่ (3.1) ประเมินผลตามจุดประสงค์เชิง
 พฤติกรรมที่กำหนด (3.2) ประเมินเฉพาะบุคคลไม่เปรียบเทียบกับผู้เรียนทั่วไป (3.3) ประเมิน
 ความสามารถในการปฏิบัติตามระดับคุณภาพ (3.4) ประเมินความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานโดยใช้วิธี
 ยืดหยุ่นและปรับวิธีการให้คะแนน และ (3.5) ประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย โดยกำหนด
 สัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม **3.4) การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการ
 ประเมินผลการเรียนรู้** มีดังนี้ (1) รูปแบบของข้อสอบ เช่น อ่านคำสั่งและข้อคำถามให้ผู้สอบ ขยาย
 ตัวอักษร (2) วิธีการตอบข้อสอบ เช่น ตอบลงในแบบทดสอบ มีผู้ช่วยเขียน (3) การจัดสภาพแวดล้อม
 เช่น จัดสอบเป็นกลุ่มเล็กๆ (4) การกำหนดเวลาสอบ เช่น ขยายเวลาสอบ ให้หยุดพักระหว่างสอบ และ
3.5) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนต้องปรับให้สอดคล้องกับ
 เป้าหมายที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยสถานศึกษาสามารถปรับหลักสูตร โดยใช้
 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นเครื่องมือเพื่อตรวจสอบ ทบทวน คุณภาพของผู้เรียน และคำนึงถึง
 การพัฒนาผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยรวบรวมข้อมูลทุกด้านที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และเป็นไป
 ตามระดับว่าด้วยการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา รวมทั้งมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก
 สะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เช่น ขยายเวลา ให้หยุดพักระหว่างสอบ ปรับจำนวน
 ข้อสอบ ข้อสอบเน้นรูปภาพหรือสัญลักษณ์ กรรมการคุมสอบอ่านคำชี้แจงและข้อคำถามให้

4) การประเมินตามสภาพจริง สรุประเด็นสำคัญ ดังนี้ 4.1) หลักของการประเมินตาม
 สภาพจริง ได้แก่ (1) เป็นการประเมินความก้าวหน้าและการแสดงออกของผู้เรียนบนรากฐานของ
 ทฤษฎีทางพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (2) มีรากฐานบนพัฒนาการ
 และการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน การประเมินควรกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่ผู้เรียนทั่วไป
 จะเรียนรู้ได้ (3) หลักสูตรที่จัดต้องมีความเป็นไปได้เหมาะกับวัยของผู้เรียน และมีการประเมินอย่าง
 ต่อเนื่อง (4) การประเมินและหลักสูตรจะต้องพัฒนามาจากบริบทรากฐานทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนอาศัย
 อยู่และต้องเรียนรู้ และ (5) ผู้สอนต้องบูรณาการและปรับขยายหลักสูตร ทันยุคสมัย และเสริมสร้าง
 ศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ และ 4.2) ขั้นตอนการออกแบบการประเมินตามสภาพจริง มีดังนี้

(1) กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน (2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (3) กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (5) กำหนดเกณฑ์การประเมินขึ้นอยู่กับ ลักษณะของชุดวิชาว่าเน้นทฤษฎีหรือเน้นปฏิบัติ โดยเกณฑ์ผ่านการประเมินความรู้และปฏิบัติไม่ควร ต่ำกว่าที่มาตรฐานรายวิชากำหนด

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษา ออทิสติก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นดังนี้

1.2.1 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัย/ประธานสาขา/ อาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชา สรุปเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกในปัจจุบัน เห็นว่า มหาวิทยาลัยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และสื่อหรือวัสดุการศึกษาเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอน และจัดหาสื่อเสริมเพื่อช่วยในการเรียนรู้ให้กับ นักศึกษากลุ่มนี้

ประเด็นที่ 2 การวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) แบบทดสอบ เช่น การปรับลดจำนวนข้อสอบ เห็นว่า เหมาะสม เพราะเป็นไปตามผลการวิจัย แล้วผ่านการเห็นชอบจากสภาวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2) กิจกรรมประจำชุดวิชา การมีส่วนร่วมกิจกรรม และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา เห็นว่า สามารถใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป และ 3) การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัด และประเมินผลการศึกษา เห็นว่า มหาวิทยาลัยให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ได้แก่ การจัดทำแบบทดสอบใช้ตัวอักษรขนาด 18 จัดเรียงคำถามและตัวเลือกให้เป็นคอลัมน์เดียว และการจัดสภาพแวดล้อมในการสอบ มีการจัดสอบเป็นรายบุคคล ให้หยุดพักระหว่างสอบ

ประเด็นที่ 3 การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับ นักศึกษาออทิสติก เห็นว่า ควรใช้รูปแบบต่างจากนักศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะสื่อการศึกษา ควรจัดสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักศึกษาออทิสติก สำหรับการวัดและประเมินผล การศึกษา ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาที่หลากหลายแทนการสอบไล่เพียงอย่างเดียว และปรับปรุงแบบข้อสอบให้เหมาะกับนักศึกษาออทิสติก ส่วนกิจกรรมประจำชุดวิชา การมีส่วนร่วม กิจกรรม และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา สามารถใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไปได้

ประเด็นที่ 4 การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับ นักศึกษาออทิสติก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจัดการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล เน้นให้ นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากเอกสารการสอนและสื่อเสริมประจำชุดวิชา ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนใน ลักษณะนี้ เห็นว่า น่าจะใช้กับนักศึกษาออทิสติกได้ แต่มหาวิทยาลัยควรปรับการจัดการเรียนการสอนให้

เหมาะกับศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนอภิสติค คือ มีการสอนเสริม และจัดหาสื่อหรือวัสดุ การศึกษาเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา เช่น พาวเวอร์พอยต์ แผนภูมิความคิด ส่วนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ควรใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เช่น แบบทดสอบกลางภาค/สอบไล่ ด้านจิตพิสัย เช่น แบบวัดความสนใจในการเรียน การรายงานตนเอง และด้านทักษะพิสัย เช่น การสร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน โดยเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะกับชุดวิชา นั้นๆ เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรกำหนดให้เหมาะกับเครื่องมือวัดแต่ละ ประเภท และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ 5 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรมี แนวทางแจ้งให้อาจารย์ประจำชุดวิชาทราบว่านักศึกษาคนใดเป็นนักศึกษาอภิสติค และมีระบบการ ติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาอภิสติค

1.2.2 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาอภิสติค สำนักทะเบียนและวัดผล สรุปเป็น 9 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 แนวทางการรับสมัครนักศึกษาอภิสติค การจัดเก็บข้อมูลนักศึกษา ลักษณะพิเศษยังไม่เป็นระบบ แต่เริ่มเป็นระบบตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2/2561 โดยจัดทำฐานข้อมูล (database) แยกประเภทนักศึกษา ซึ่งก่อนขึ้นทะเบียนนักศึกษา ฝ่ายรับนักศึกษาจะประสานไปยัง ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ เพื่อให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เช่น การเลือกสาขาวิชา การลงทะเบียน เมื่อนักศึกษาสมัครเรียบร้อยแล้วจะส่งข้อมูลไปยังฝ่ายรับสมัครนักศึกษาเพื่อบันทึกข้อมูล อย่างไรก็ตาม การรับสมัครมีปัญหาเรื่อง การยกเว้นการวัดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้ที่ได้รับการยกเว้นต้องมีระดับอภิสติคตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งฝ่ายรับนักศึกษาไม่สามารถแยกแยะได้

ประเด็นที่ 2 แนวทางการจัดทำแบบทดสอบสำหรับนักศึกษาอภิสติค ตามประกาศ เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2553 ทำให้ มหาวิทยาลัยได้ศึกษาวิจัยจำนวนข้อสอบที่เหมาะสมสำหรับวัดและประเมินผลนักศึกษาอภิสติคและได้นำผลการวิจัยมาปรับแบบทดสอบ คือ การสอบไล่ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยล้วนปรับลดจำนวนข้อสอบ ชุดวิชาละ 90 ข้อ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยผสมกับอัตนัยปรับลดจำนวนข้อสอบปรนัยเป็น 60 ข้อ และ อัตนัย 1-2 ข้อ ส่วนการสอบซ่อม และภาคการศึกษาพิเศษ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยล้วนปรับลด จำนวนข้อสอบชุดวิชาละ 75 ข้อ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยผสมกับอัตนัยปรับลดจำนวนข้อสอบปรนัย เป็น 55 ข้อ และอัตนัย 1-2 ข้อ นอกจากนี้ มีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการจัดทำ แบบทดสอบ คือ ใช้ตัวพิมพ์ขนาด 18 จัดเรียงคำถาม และตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว

ประเด็นที่ 3 แนวทางในการจัดสอบสำหรับนักศึกษาอภิสติค นักศึกษาที่จะเข้า สอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอำนวยการจัด สอบทุกครั้ง และได้ทำแบบทดสอบที่ปรับลดจำนวน ส่วนนักศึกษาที่เข้าสอบสนามอื่นที่เป็น

ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด จะได้รับแบบทดสอบชุดเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการจัดสอบ มีดังนี้

- 1) ให้ทำแบบทดสอบชุดวิชาละ 3 ชั่วโมง ให้หยุดพักระหว่างสอบและมีการชดเชยเวลาทำแบบทดสอบ
- 2) ให้ตอบในแบบทดสอบ และกรณีเขียนไม่ได้ให้ตอบลงในเทป
- 3) ให้กรรมการคุมสอบช่วยเหลือนักศึกษาตามความบกพร่อง เช่น นักศึกษาที่บกพร่องด้านภาษา กรรมการคุมสอบสามารถอ่านโจทย์และตัวเลือกให้ฟัง หรืออธิบายได้แต่ไม่ขึ้นคำตอบ และ
- 4) มีการแยกห้องสอบเฉพาะ โดย 1 ห้องสอบไม่เกิน 5 คน กรณีมีนักศึกษาไว้วายหรือเสียงดัง จะจัดห้องสอบแยกเป็นรายบุคคล

ประเด็นที่ 4 แนวทางการวัดผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก มหาวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางการวัดผลการศึกษาโดยเฉพาะกับนักศึกษากลุ่มนี้ ยังคงใช้แนวทางเดียวกันนักศึกษาทั่วไป คือ ให้คะแนนกิจกรรมหรือการฝึกปฏิบัติ คะแนนสอบประจำภาคการศึกษา และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาชีพตามที่สาขาวิชากำหนด ส่วนเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป คือ ลำดับชั้น H (ร้อยละ 76 ขึ้นไป) หมายถึง เกียรตินิยม S (ร้อยละ 60-75) หมายถึง ผ่าน U (ต่ำกว่าร้อยละ 60) หมายถึง ไม่ผ่าน และ I หมายถึง ไม่สมบูรณ์

ประเด็นที่ 5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เห็นว่า ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากนักศึกษายังคงศึกษาจากเอกสารการสอนเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม เพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาเรียนรู้ตามศักยภาพและความบกพร่อง ควรมีการผลิตสื่อเสริมสำหรับนักศึกษาออทิสติกโดยเฉพาะ เช่น วีดิทัศน์ สรุปรูปเนื้อหา พาวเวอร์พอยต์ แผนภูมิความคิด

ประเด็นที่ 6 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก มีดังนี้ 1) แบบทดสอบ คำถามบางข้ออาจกระตุ้นให้นักศึกษาเครียด สับสน จนไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบ เช่น คำถามวัดทักษะการคิดขั้นสูง ซับซ้อน 2) นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สำเร็จการศึกษา เนื่องจากสอบชุดวิชาในหมวดวิชาเฉพาะไม่ผ่าน 3) การที่นักศึกษาออทิสติกมีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป ควรมีเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้เฉพาะ และยอมรับได้ทางวิชาการ ซึ่งการปรับลดจำนวนข้อสอบทำให้นักศึกษาออทิสติกมีโอกาสสอบผ่านมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้เพิ่มจำนวนการสอบผ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ และ 4) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ ไม่ควรใช้เกณฑ์เดียวกับนักศึกษาทั่วไป ควรปรับให้เหมาะกับนักศึกษาออทิสติกและยอมรับได้ทางวิชาการ

ประเด็นที่ 7 การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษา นักศึกษาออทิสติก เห็นว่า ควรมีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป โดยอาจมีการจัดสื่อการเรียนการสอนให้กับนักศึกษามากกว่าที่จะให้เพียงเอกสารการสอน หรือซีดี มีระบบติดตามดูแลผู้เรียนด้านการเรียนการสอน และมีการสอนเสริมชุดวิชาต่างๆ ให้กับนักศึกษากรณีสอบหลายๆ ครั้งแล้วยังไม่ผ่าน

ประเด็นที่ 8 การวัดและประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการศึกษา ควรครอบคลุมพฤติกรรม

การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย อาจจะใช้แบบทดสอบกลางภาค/ทดสอบย่อย แบบทดสอบปลายภาค/ไล่ โดยใช้รูปแบบข้อสอบที่หลากหลาย ด้านจิตพิสัย อาจจะใช้แบบวัดความสนใจในการเรียน ส่วนด้านทักษะพิสัย อาจจะทำให้สร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน

2) เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัดนั้น และ

3) เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประเด็นที่ 9 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ 1) การจัดสอบนักศึกษา ออทิสติกสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด ควรใช้แบบทดสอบและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอบเช่นเดียวกับนักศึกษาที่สอบศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง เพื่อให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน 2) ควรกำหนดให้ผู้สมัครแสดงหนังสือรับรองจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นออทิสติกประเภทไหนในระเบียบการรับเข้า 3) ควรมีแนวทางช่วยเหลือนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านชุดวิชาใดหลายๆ ครั้ง เช่น สอนเสริม และ 4) ควรมีการสร้างหรือจัดหลักสูตรเฉพาะนักศึกษาออทิสติก

1.2.3 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนวทางการศึกษาที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก สำนักบริการการศึกษา สรุปเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 บทบาทในการให้บริการการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกของสำนักบริการการศึกษา มีดังนี้ 1) รับสมัครนักศึกษาพิการและสัมภาษณ์นักศึกษาเบื้องต้น 2) ให้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล 3) จัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาพิการ เช่น การปฐมนิเทศ การเยี่ยมบ้าน และ 4) ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านข้อมูลและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการ

ประเด็นที่ 2 แนวทางในการให้คำปรึกษา/แนะนำด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาออทิสติกของสำนักบริการการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การวางแผนการเรียน ผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวจะช่วยให้คำแนะนำและวางแผนการเรียนร่วมกับผู้ปกครอง ส่วนการตัดสินใจลงทะเบียนขึ้นอยู่กับผู้ปกครองและนักศึกษา 2) การเตรียมตัวสอบ มีบุคลากรคอยให้คำแนะนำการอ่านเอกสารการสอน และประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมแบบทดสอบให้กับนักศึกษา และ 3) การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา มีการติดตามผลการเรียนทุกภาคการศึกษา และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนาการเรียนของนักศึกษา

ประเด็นที่ 3 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เห็นว่า ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาระบบทางไกลที่นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองผ่านสื่อหลัก ได้แก่ เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ ซีดีเสียง/MP3 วีซีดี ดีวีดีหรือซีดีมัลติมีเดีย และวัสดุการศึกษาอื่นๆ และศึกษาจากสื่อเสริม เช่น รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ แต่สื่อที่ให้มัลักษณะเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้น ควรผลิตสื่อเฉพาะนักศึกษาออทิสติกที่เน้นรูปภาพแทนตัวอักษร หรือมีสื่อเสริม เช่น พาวเวอร์พอยต์ แผนภูมิความคิด สอนเสริม

ประเด็นที่ 4 การวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) แบบทดสอบ เห็นว่า ข้อคำถามควรมีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป เช่น ถามข้อละประเด็น สั้น เข้าใจง่าย ตรงประเด็น แต่ถามเนื้อหาและวัดผลตามวัตถุประสงค์ได้เช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป 2) เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด 3) การมีส่วนร่วมกิจกรรมขึ้นอยู่กับนักศึกษา เพราะไม่ได้บังคับตามหลักสูตร 4) การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและประเมินผล เห็นว่า มีการดำเนินการ คือ 4.1) รูปแบบข้อสอบ มีการขยายตัวพิมพ์ให้มีขนาด 18 จัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว 4.2) สภาพแวดล้อม มีการแยกห้องสอบ โดย 1 ห้อง สอบไม่เกิน 5 คน กรณีมีนักศึกษาเสี่ยงดังจะจัดห้องสอบเป็นรายบุคคล และ 4.3) การกำหนดเวลาสอบ เช่น ให้อายุพักระหว่างสอบ

ประเด็นที่ 5 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน ยังขาดสื่อสำหรับนักศึกษาออทิสติก โดยจะใช้สื่อเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้น ควรปรับสื่อให้สามารถใช้ได้กับนักศึกษาออทิสติกและนักศึกษาหลายๆ กลุ่ม

ประเด็นที่ 6 การวัดและประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล ควรครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยเครื่องมือด้านพุทธิพิสัย เช่น แบบทดสอบปลายภาค/ไล่แบบทดสอบกลางภาค/ทดสอบย่อย กิจกรรมท้ายหน่วย ด้านจิตพิสัย เช่น การรายงานตนเอง ด้านทักษะพิสัย เช่น แฟ้มสะสมงาน สร้างชิ้นงาน 2) เกณฑ์การให้คะแนน ควรกำหนดให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัด และ 3) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ 7 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ 1) ควรมีการแจ้งประธานสาขาวิชาหรือประธานชุดวิชาให้ทราบว่าคนใดเป็นนักศึกษาออทิสติก 2) ควรมีการสนับสนุนนักศึกษาออทิสติกด้านต่างๆ เช่น การเรียนการสอน 3) บุคลากรควรมีเจตคติที่ดีต่อนักศึกษาออทิสติก 4) ควรมีผู้เชี่ยวชาญคอยดูแลนักศึกษาออทิสติกหรือนักศึกษาลักษณะพิเศษอื่นๆ 5) ควรมีการสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษาออทิสติกให้มากขึ้น และ 6) การจัดสอบสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด ควรใช้แบบทดสอบและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอบเช่นเดียวกับนักศึกษาที่สอบศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ เพื่อให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน

1.2.4 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่กำลังศึกษาอยู่ และผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษาแล้ว สรุปเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการเรียน แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การวางแผนการเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมวางแผนการเรียนในปีแรก ส่วนปีถัดไปนักศึกษาจะดำเนินการด้วยตนเอง 2) การวางแผนการอ่านเอกสารการสอน ผู้ปกครองกำหนดให้นักศึกษาอ่านวันละ 1-2 ชั่วโมง และทำกิจกรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด 3) การติดตามผลการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีการ

ติดตาม ตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่น ให้สรุปเนื้อหา ถามตอบ และ 4) การพัฒนาทักษะและเทคนิคที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียน นักศึกษาจะทำ เช่น ไฮไลต์ สรุปเนื้อหา แผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ ตั้งคำถาม ทบทวนบทเรียนอย่างน้อย 2 รอบก่อนสอบ

ประเด็นที่ 2 การวัดและประเมินผลของมหาวิทยาลัย เห็นว่า แบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินผลการศึกษาที่ใช้อยู่เหมาะสม แต่กิจกรรมประจำชุดวิชา ควรมีคะแนนเก็บทุกชุดวิชา

ประเด็นที่ 3 การวัดและประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออกทิสติก แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล ควรครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เช่น แบบทดสอบปลายภาค/ไล่ แบบทดสอบกลางภาค/ทดสอบย่อย โดยใช้รูปแบบข้อสอบที่หลากหลาย ส่วนข้อสอบอัตนัยอาจจะไม่เหมาะกับนักศึกษา จิตพิสัย เช่น การรายงานตนเอง และทักษะพิสัย เช่น แฟ้มสะสมงาน 2) เกณฑ์การให้คะแนน ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัดนั้น และ 3) เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ 4 ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ แต่ควรมีการผลิตสื่อเสริมเฉพาะนักศึกษาออกทิสติก

ประเด็นที่ 5 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ 1) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาออกทิสติกที่มีศักยภาพศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2) เอกสารการสอนแต่ละชุดวิชา มีเนื้อหาค่อนข้างเยอะ ควรมีการผลิตสื่ออื่นๆ เพิ่มเพื่อช่วยให้นักศึกษาออกทิสติกเรียนรู้ได้ดีขึ้น และ 3) สาขาวิชาที่นักศึกษาออกทิสติกน่าจะเรียนได้ดี คือ สาขาวิชาที่เน้นความจำ ไม่เน้นการคำนวณ

1.3 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติก โดยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิฯ สรุปเป็น 8 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออกทิสติก เห็นว่า ควรต่างจากนักศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะการทดสอบหรือการทำกิจกรรม ควรมีการสอบย่อยหรือทำกิจกรรมบ่อยๆ ทั้งนี้ต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนั้น ข้อสอบที่จะนำไปใช้ควรผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านออกทิสติกตรวจสอบ ส่วนเกณฑ์การประเมินผล เห็นว่า ควรใช้เกณฑ์เดียวกับนักศึกษาทั่วไป เช่น สัดส่วนคะแนนวิชาภาคปฏิบัติ คือ ปฏิบัติ 50% เก็บ 25% สอบ 20% และจิตพิสัย 5%

ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสมของการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออกทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เห็นว่า ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษาเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป อีกทั้งผู้สอนในระดับอุดมศึกษาบางท่านไม่มีความรู้และไม่เข้าใจลักษณะของนักศึกษาออกทิสติก จึงไม่สามารถจัดการเรียนการสอน รวมทั้งวัดและประเมินผลการศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะของนักศึกษาออกทิสติกได้

ประเด็นที่ 3 การวัดและประเมินผลการศึกษาที่ใช้กับนักศึกษาออกทิสติกที่ไม่เห็นด้วย คือ วิธีการวัดและการประเมินผลขาดความยืดหยุ่น ไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษา

ออตติสติก เพราะสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการวัดและการประเมินเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้น การวัดและประเมินผลสำหรับนักศึกษากลุ่มนี้ควรมีความยืดหยุ่น เลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรมชาติ แต่ไม่เป็นการได้เปรียบนักศึกษาทั่วไป

ประเด็นที่ 4 ความเหมาะสมของกระบวนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาออตติสติก เห็นว่า เหมาะสม เนื่องจากการประเมินทางเลือกที่ทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประเมินผลการเรียนรู้ โดยกิจกรรมเหล่านั้นออกแบบมาเพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถที่แท้จริงออกมา และทำให้ผู้เรียนทราบจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงตนเอง นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ประเมิน คือ สามารถนำไปวัดทักษะการคิดขั้นสูงมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษา และส่งเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา

ประเด็นที่ 5 การนำกระบวนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมาใช้กับระบบการศึกษาทางไกล เห็นว่า ควรดำเนินการดังนี้ 1) วางแผนการวัดและประเมินผล ได้แก่ 1.1) การกำหนดจุดประสงค์ของการวัดและประเมิน ผู้สอนควรกำหนดเป้าหมายที่ต้องการจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างชัดเจน และ 1.2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 2) กำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เช่น กิจกรรมท้ายหน่วย แบบทดสอบกลางภาค/ปลายภาค ด้านจิตพิสัย เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสนใจในการเรียน การรายงานตนเอง และด้านทักษะพิสัย เช่น สร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน 3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือแต่ละชนิด ให้พิจารณาตามเครื่องมือวัดแต่ละประเภท และ 4) กำหนดเกณฑ์การประเมิน ควรดำเนินการตามที่สถาบันการศึกษา กำหนด หรือผู้สอนกำหนด เช่น รายวิชาเชิงทฤษฎี เก็บ 40 คะแนน และสอบ 60 คะแนน รายวิชาภาคปฏิบัติ เก็บ 60 คะแนน และสอบ 40 คะแนน

ประเด็นที่ 6 ปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญที่ควรมีเพื่อให้การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออตติสติกไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล มีดังนี้ 1) มีอาจารย์หรือผู้ช่วยอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจลักษณะของนักศึกษาออตติสติก คอยช่วยเหลือเวลาเรียนและสอบ 2) มีการจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักศึกษา 3) มีการประชาสัมพันธ์กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 4) มีการจัดทำคู่มือกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 5) มีการติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ประเด็นที่ 7 ปัญหาหรืออุปสรรคในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล เห็นว่า ไม่มี เนื่องจากการประเมินลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับการศึกษาทุกระบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบปิดหรือระบบเปิดที่มีการศึกษาทางไกล แต่ควรปรับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้เหมาะสมกับผู้เรียน และให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก

สะดวกในการประเมิน ตลอดจนสอดคล้องกับระบบการวัดและการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษา
นั้นๆ เพื่อให้ได้ผลการประเมินตรงตามสภาพความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

ประเด็นที่ 8 ประเด็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนสำหรับ
นักศึกษาออทิสติก และการวัดและประเมินผล เห็นว่า 1.1) เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ ควรมีความ
หลากหลาย และเหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก เช่น สื่อการเรียนรู้ควรเน้นรูปภาพแทนตัวอักษร
สรุปเนื้อหาเป็นแผนภูมิความคิด หรือข้อความสั้นๆ 1.2) การมอบหมายงานหรือกิจกรรม ควรมอบหมาย
เป็นรายบุคคล 1.3) การให้ความช่วยเหลือในการเรียนมากกว่านักศึกษาทั่วไป และให้ข้อมูลย้อนกลับ
บ่อยๆ เมื่อนักศึกษาทำกิจกรรม 1.4) วิธีการตอบกิจกรรม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอาศัยคำตอบที่นักศึกษา
เขียนตอบอย่างเดียว ให้คิดถึงวิธีอื่น เช่น วาดภาพ อัดเสียง อัดวิดีโอ 1.5) การชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อ
นักศึกษาทำกิจกรรมได้ตามกำหนด 1.6) เอกสารการสอนที่เน้นตัวอักษร อาจไม่เหมาะสมกับนักศึกษา
ดังนั้นควรเน้นรูปภาพแทนตัวอักษร หรือจัดทำสรุปเป็นพาวเวอร์พอยต์ แผนภูมิความคิด 1.7) การจัดการ
เรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วย 1.8) เครื่องมือวัด
และประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะข้อสอบปรนัยและอัตนัย ไม่ควรวัดทักษะความคิดขั้นสูง
นอกจากนั้น ข้อสอบควรเป็นรูปภาพหรือภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ โดยอยู่ในรูปแบบทดสอบ
ออนไลน์ 1.9) การทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ ควรมีความยืดหยุ่น เช่น สามารถเปลี่ยนกิจกรรมที่มอบหมาย
ส่วนการประเมินหากนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์หรือทำไม่ได้ไม่ตีพอ ผู้สอนควรให้โอกาสปรับแก้และประเมิน
กิจกรรมนั้นใหม่ และ 1.10) มีระบบเก็บบันทึกข้อมูลต่างๆ คือ ด้านการเรียนการสอน เช่น มีอาจารย์หรือ
ผู้ช่วยอาจารย์คอยช่วยเหลือ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เช่น เพิ่มเวลาสอบ จัดสอบรายบุคคล
บันทึกเสียง 2) มีผู้เชี่ยวชาญด้านออทิสติกที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนหรือด้านอื่นๆ กับ
นักศึกษา 3) หลักสูตร ที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นความจำ ไม่เน้นคำนวณ
เช่น ปรัชญา ศาสนา ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา มนุษยศาสตร์ หรือหลักสูตรระยะสั้น เช่น ศิลปะ ดนตรี
และ 4) มีกรวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก เช่น การพัฒนาระบบ
เก็บบันทึก การจัดการศึกษาทางเลือก การพัฒนาระบบสนับสนุนเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทาง
การศึกษา

ผลจากการศึกษาเอกสาร และจากการสัมภาษณ์ฯ ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบเพื่อร่าง
กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ
ได้แก่ 1) องค์ประกอบของการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย การวางแผนการวัดและ
การประเมินตามสภาพจริง การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง การกำหนดเกณฑ์
การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง การกำหนดเกณฑ์การวัดและการ
ประเมินตามสภาพจริง และบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง
2) องค์ประกอบของวิธีการและขั้นตอนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย การวางแผน

และเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และการสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 3) *องค์ประกอบของเงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ* ประกอบด้วย ระบบเกื้อกูล ได้แก่ การจัดเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และกลไกสู่ความสำเร็จ ได้แก่ คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และการประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ตอนที่ 2 การพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง พอจะประมวลผลร่วมกันในลักษณะของการสังเคราะห์เชิงอนุมานได้ว่า กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ *องค์ประกอบที่ 1 องค์ประกอบของการวัดและการประเมินตามสภาพจริง* แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 1.2) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.3) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง *องค์ประกอบที่ 2 องค์ประกอบของวิธีการและขั้นตอนวัดและการประเมินตามสภาพจริง* แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง *องค์ประกอบที่ 3 องค์ประกอบของเงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ* แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบเกื้อกูล และกลไกสู่ความสำเร็จ

ตอนที่ 3 การประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3.1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่าง กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผู้วิจัยนำเสนอกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกที่ร่างขึ้น โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ผลการประชุมสัมมนา พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นชอบว่า กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้กับนักศึกษาอภิสติก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอเพื่อ

ปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ ได้แก่ 1) ควรปรับชื้อองค์ประกอบที่ 1 เป็นการออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1.1 การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ข้อ 1.1.1) กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ควรเพิ่ม “แผนที่กระจายความรับผิดชอบ (curriculum mapping)” ต่อจาก “พิจารณาจากหลักสูตร” และเพิ่มลักษณะของจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ 1.1.2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ควรระบุรายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรมให้ชัดเจนมากขึ้น ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย องค์ประกอบย่อยที่ 1.3) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง ควรปรับเป็น การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ควรอธิบายเกณฑ์การวัดและการประเมินให้สอดคล้องกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบย่อยที่ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ควรเพิ่มบทบาทของผู้สอน คือ การติดตามภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนสม่ำเสมอ 2) ควรปรับชื้อองค์ประกอบที่ 2 เป็นการดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และปรับชื้อองค์ประกอบย่อยที่ 2.1) เป็นการวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบย่อยที่ 2.2) ควรปรับการเขียนการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ให้ชัดเจน และควรให้ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วย 3) ควรเพิ่มรายละเอียดในองค์ประกอบย่อยที่ 3.1 ช้อย่อยที่ 3.1.1.3 มีการสอนเสริมให้กับผู้เรียน

3.2 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปทดลองใช้

ผู้วิจัยได้พัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติก โดยนำผลจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิมาพัฒนาเป็นกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ ที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปทดลองใช้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ *องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง* มี 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 1.2) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง ครอบคลุมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 1.3) การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ประกอบด้วย ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และผู้เรียน **องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง** มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน กำหนดขอบเขตในการประเมิน การจัดทำแผนการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมหรือภาระงานและสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และการเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ **องค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ** มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบเกื้อกูล ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และกลไกสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติก การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติกกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และการประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติก

ตอนที่ 4 การใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

4.1 ผลประเมินพัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียนออทิสติก

ผลประเมินการทำกิจกรรม การประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนประเมินตนเองหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 3 คน สูงกว่าคะแนนประเมินตนเองก่อนเรียน ผลประเมินกิจกรรมที่ 1 พบว่า ผู้เรียนคนที่ 2 ทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องปรับปรุง ส่วนผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 3 ทำกิจกรรมไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้โอกาสผู้เรียนปรับปรุงกิจกรรม ผู้สอนประเมินกิจกรรมนั้นใหม่ พบว่า ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 3 สามารถทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์ สำหรับผลประเมินกิจกรรมที่ 2 พบว่า ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ผ่านเกณฑ์ แต่คนที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเพื่อปรับปรุงกิจกรรม แต่ผู้เรียนคนที่ 3 ไม่ประสงค์จะปรับปรุง ผู้วิจัยและผู้สอนจึงปรับวิธีการวัดและประเมินผู้เรียนคนที่ 3 โดยใช้วิธีการถามตอบกิจกรรมที่ผู้เรียนทำไม่ค้อยได้ พบว่า ผู้เรียนสามารถตอบ โดยการพูดได้ดีกว่าการเขียนตอบ จากที่ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนออทิสติกหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ และใช้วิธีการวัดและการประเมินผลด้วยวิธีการยืดหยุ่น รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและการประเมินให้เหมาะสมกับความบกพร่องของผู้เรียนออทิสติกทำให้ผู้เรียนออทิสติกมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

4.2 ผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้กับผู้เรียน ออทิสติกได้ทุกขั้นตอน โดยผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เรียน สามารถปฏิบัติตาม กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงในทุกขั้นตอน แต่มีบางส่วนของขั้นตอนการดำเนินการจัด กิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ ที่ผู้สอนไม่สามารถดำเนินการตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ คือ การสอน เสริมเพื่อสรุปสาระสำคัญ และการทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนออทิสติก เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเวลา จึงส่งผลให้ผู้สอนไม่สามารถสอนเสริมตามกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่กำหนดไว้ใน แผนการสอน และผู้เรียนก็ไม่สามารถทำกิจกรรมระหว่างและหลังการสอนเสริมตามที่คุณสอนกำหนดไว้ได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษา ออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งข้อค้นพบครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล 3 ประเด็น ได้แก่ 1) สภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2) กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษา ออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และ 3) การใช้กระบวนการวัดและการประเมินตาม สภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รายละเอียดแต่ละประเด็นมีดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีการอภิปรายใน 4 หัวข้อ ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาจากเอกสาร *ด้านกฎหมาย* พบว่า ประเทศไทยได้ตรากฎหมายหลายฉบับ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ล้วนให้ความสำคัญกับสิทธิและ เสรีภาพกับผู้พิการ โดยรัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับผู้พิการทุกประเภท โดยจัดให้บุคคลดังกล่าวได้รับการ ศึกษาเป็นพิเศษ และมีสิทธิที่จะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ทางการศึกษา นอกจากนั้น สกอ. ได้กำหนดระเบียบฯ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 โดย กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาต่อในสัดส่วนที่เหมาะสมตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับบุคคลผู้พิการ จึงได้มีการสนับสนุนการศึกษาและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้บุคคลผู้พิการได้รับสิทธิและบริการที่พึง ได้รับ เพื่อความเท่าเทียมทางการศึกษา *ด้านการจัดการเรียนการสอน* พบว่า การจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนออทิสติกจะใช้รูปแบบเดียวกับผู้เรียนปกติอาจจะไม่ค่อยเหมาะสม เนื่องจากนักศึกษา ออทิสติกมีปัญหาด้านพัฒนาการทางสังคม การสื่อความหมาย รวมทั้งมีพฤติกรรมแปลกๆ เช่น ชอบ หมุนวัตถุ สะบัดมือ กระดิกนิ้วมือ ดังนั้น มีประเด็นสำคัญที่ผู้สอนควรทราบ คือ 1) เข้าใจลักษณะของ

ผู้เรียนออทิสติก เช่น ระยะเวลาสนใจสั้น มีปัญหาในการสื่อสาร มีภาษาพูดของตนเอง เรียนรู้ผ่านตัวหนังสือได้ไม่ดี แต่จะจำได้ดีเมื่อเห็นเป็นภาพ สอดคล้องกับ Durocher (2010) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีการทำความเข้าใจผู้เรียนออทิสติกว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้อย่างไรบ้าง และรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งหรือหลายบริบท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การจัดตารางการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรจัดให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละบุคคล *ด้านการประเมินผลการเรียนรู้* พบว่า วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนออทิสติก คือ วิธีการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการวัดและการประเมินที่มีความยืดหยุ่น โดยใช้วิธีการวัดและการประเมินหลากหลายวิธี พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้โอกาสผู้เรียนออทิสติกปรับปรุงกิจกรรม สอดคล้องกับ Boman, McMaine, and Fine (2008) และ Wanjiru and Mwendu (2018) พบว่า วิธีการประเมินสภาพจริง มีประโยชน์ต่อกระบวนการจัดทำแผนการศึกษาเป็นรายบุคคล เพิ่มความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนออทิสติก และเป็นวิธีการประเมินสามารถวัดได้ครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนออทิสติกได้อย่างเต็มศักยภาพ และ*ด้านระบบเกื้อกูล* ถือเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่สำคัญ ที่ช่วยให้ผู้เรียนออทิสติกแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้เรียนเอง เช่น ได้รับอุปกรณ์ส่วนตัวที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การช่วยเหลือในการอ่านคำสั่งหรือคำชี้แจง ให้เวลาเพิ่มในการตอบคำถาม เลือกรูปวิธีการประเมินที่จะให้ผู้เรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (Ontario Ministry of Education (2007)

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือประธานสาขาหรืออาจารย์/ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลนักศึกษาออทิสติกของสำนักทะเบียนและวัดผล/ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษาที่ดูแลนักศึกษาออทิสติกของสำนักบริการการศึกษา/ผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่กำลังศึกษาอยู่ และผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษาแล้ว พบว่า

ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางศึกษาสำหรับนักศึกษาลักษณะพิเศษ รวมทั้งนักศึกษาออทิสติก และมีบุคลากรให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษา สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ วาดวยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 กำหนดว่า สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นอย่างเป็นทางการ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ

ทางการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ พร้อมทั้งจัดสรรบุคลากรปฏิบัติงานที่มีทักษะพื้นฐาน ในการให้บริการสนับสนุนคนพิการในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตนักศึกษาพิการของสถาบัน (สกอ, 2553) คือ ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ สำนักบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีบทบาทในการจัดบริการเพิ่มเติมให้แก่นักศึกษาพิการ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้ารับการอบรมและการสอบโดยได้จัดให้มีทางลาด และห้องน้ำสำหรับผู้พิการในอาคารที่ใช้ฝึกอบรมจัดให้มีห้องสอบพิเศษในชั้นล่างของอาคารในสนามสอบทุกจังหวัดทั่วประเทศสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว รวมทั้งการจัดทำเทปข้อสอบเสียง และการขยายข้อสอบสำหรับนักศึกษาที่มีความพิการทางการมองเห็น เป็นต้น ส่วนบทบาทที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาออทิสติก ได้แก่ รับสมัครนักศึกษาพิการและสัมภาษณ์นักศึกษาเบื้องต้น ให้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล จัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาพิการ เช่น การปฐมนิเทศ การเยี่ยมบ้าน และประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านข้อมูลและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการ นอกจากนี้ ให้คำปรึกษาหรือแนะนำด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาออทิสติก ได้แก่ *การวางแผนการเรียน* ผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวจะช่วยให้คำแนะนำและวางแผนการเรียนร่วมกับผู้ปกครอง ส่วนการตัดสินใจลงทะเบียนขึ้นอยู่กับผู้ปกครองและนักศึกษา *การเตรียมตัวสอบ* มีบุคลากรคอยให้คำแนะนำการอ่านเอกสารการสอน และประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมแบบทดสอบให้กับนักศึกษา และ*การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา* มีการติดตามผลการเรียนทุกภาคการศึกษา และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนาการเรียนของนักศึกษา

ส่วนสำนักและเขียนและวัดผล มีฝ่ายต่างๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับนักศึกษาออทิสติก คือ *การรับสมัครนักศึกษาออทิสติก* มหาวิทยาลัยเริ่มมีระบบการจัดเก็บข้อมูลนักศึกษาลักษณะพิเศษ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2/2561 โดยจัดทำฐานข้อมูล (database) แยกประเภทนักศึกษา ซึ่งก่อนขึ้นทะเบียนนักศึกษา ฝ่ายรับนักศึกษาจะประสานไปยังศูนย์บริการนักศึกษาพิการ เพื่อให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เช่น การเลือกสาขาวิชา การลงทะเบียน เมื่อนักศึกษาสมัครเรียบร้อยแล้วจะส่งข้อมูลไปยังฝ่ายรับสมัครนักศึกษาเพื่อบันทึกข้อมูล อย่างไรก็ตามการรับสมัครมีปัญหาเรื่อง การยกเว้นการวัดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้ที่ได้รับการยกเว้นต้องมีระดับออทิสติกตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งฝ่ายรับนักศึกษาไม่สามารถแยกแยะได้ *การจัดทำแบบทดสอบ* พบว่า มหาวิทยาลัยมีแนวทางการจัดทำแบบทดสอบสำหรับนักศึกษาออทิสติก คือ มีการปรับลดจำนวนข้อสอบ ใช้ตัวพิมพ์ขนาด 18 จัดเรียงคำถาม และตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว ซึ่งการดำเนินการส่วนนี้เป็นไปตามประกาศเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2553 ที่ว่า สถาบันอุดมศึกษาที่รับคนพิการเข้าศึกษาจะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเหมาะสมเพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนิสิตนักศึกษาพิการแต่ละประเภทความพิการ

(สกอ., 2553) รวมทั้งเป็นไปตามผลการวิจัย นลินี ณ นคร, สวรรณ์ รัตกระโทก, และ ศศิธร ชูตินันท์กุล (2559) ได้ศึกษาการปรับลดข้อสอบปรนัยจาก 120 ข้อ เป็น 90 ข้อ และจาก 75 ข้อ เป็น 60 ข้อ พบว่า ความสอดคล้องของผลการเรียนของนักศึกษาจากแบบทดสอบปกติกับแบบทดสอบที่มีการปรับลด ข้อสอบมีความสอดคล้องกัน สะท้อนว่า แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อลดลง 90 และ 60 ข้อ มีความเหมาะสมที่จะใช้ประเมินนักศึกษาออกทิสติกเพราะจะช่วยให้เด็กมีเวลาในการทำข้อสอบมากขึ้น และยัง เป็นไปตามผลการวิจัย ประรณณา พลอภิชาติ (2559) ศึกษากระบวนการจัดสอบที่เหมาะสมกับนักศึกษา ออกทิสติกในระบบการศึกษาทางไกล พบว่า รูปแบบของแบบทดสอบ คือ ให้ใช้ตัวอักษรขนาด 18 จัดเรียงคำถาม และตัวเลือกให้เป็นคอลัมน์เดียว *การจัดสอบสำหรับนักศึกษาออกทิสติก* นักศึกษาที่จะ เข้าสอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอำนวยการจัด สอบทุกครั้ง และได้ทำแบบทดสอบที่ปรับลดจำนวน ส่วนนักศึกษาที่เข้าสอบสนามอื่นที่เป็น ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด จะได้รับแบบทดสอบชุดเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตาม เงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการจัดสอบ คือ ให้ทำ แบบทดสอบชุดวิชาละ 3 ชั่วโมง ให้หยุดพักระหว่างสอบและมีการชดเชยเวลาทำแบบทดสอบ ให้ตอบในแบบทดสอบ และกรณีเขียนไม่ได้ให้ตอบลงในเทป ให้กรรมการคุมสอบช่วยเหลือนักศึกษา ตามความบกพร่อง เช่น นักศึกษาที่บกพร่องด้านภาษา กรรมการคุมสอบสามารถอ่านโจทย์และ ตัวเลือกให้ฟัง หรืออธิบายได้แต่ต้องไม่ชี้คำตอบ และมีการแยกห้องสอบเฉพาะ โดย 1 ห้อง สอบไม่ เกิน 5 คน กรณีมีนักศึกษาไว้วางใจหรือเสียงดัง จะจัดห้องสอบแยกเป็นรายบุคคล แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการจัดสอบสำหรับนักศึกษาออกทิสติก และ *การวัดผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออกทิสติก* มหาวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางการวัดผลการศึกษา โดยเฉพาะกับนักศึกษากลุ่มนี้ ยังคงใช้แนวทางเดียวกันนักศึกษาทั่วไป คือ ให้คะแนนกิจกรรมหรือการ ฝึกปฏิบัติ คะแนนสอบประจำภาคการศึกษา และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาชีพตามที่สาขาวิชา กำหนด ส่วนเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ซึ่งการเน้นการ ประเมินด้วยคะแนนสอบปลายภาคอาจจะไม่ค่อยสอดคล้องกับแนวทางการวัดและการประเมินผล สำหรับนักศึกษาออกทิสติก กล่าวคือ ผู้ประเมินจะต้องมีความยืดหยุ่นในการเลือกเครื่องมือวัดให้ สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียน และปรับวิธีการสอบเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนทดสอบ ความสามารถได้ตามศักยภาพของตนเอง (Durocher, 2010) และใช้เครื่องมือประเมินหลากหลาย เช่น การสังเกต งานที่ผู้สอนมอบหมาย การสัมภาษณ์ แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น การประเมินความ รับผิดชอบ แบบสอบถาม แบบตรวจรายการ มาตรฐานค่า (Ontario Ministry of Education, 2007; Boman, McMaine, and Fine, 2008)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออกทิสติกใน ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จัดการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล เน้นให้นักศึกษาทุกคน

ไม่ว่านักศึกษาทั่วไปหรือนักศึกษาลักษณะพิเศษ รวมทั้งนักศึกษาออทิสติก เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อหลัก ได้แก่ เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ ซีดีเสียง/MP3 วีซีดี ดีวีดีหรือซีดีมัลติมีเดีย และวัสดุการศึกษาอื่นๆ และศึกษาจากสื่อเสริม เช่น รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งรูปแบบการศึกษาทางไกลสามารถใช้กับนักศึกษาออทิสติกได้ แต่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอน และจัดหาสื่อเสริมเพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาออทิสติกเรียนรู้ตามศักยภาพและความบกพร่อง หรือควรปรับสื่อให้สามารถใช้ได้กับนักศึกษาออทิสติกและนักศึกษาหลายๆ กลุ่ม สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาออทิสติก ผู้สอนควรปรับหลักสูตรการสอน หรือเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนออทิสติก และ จรีลักษณ์ รัตนพันธ์ (2555) กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนออทิสติก จะจัดโดยใช้หลักสูตรปกติเป็นหลัก โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรแบ่งให้เห็นเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมทีละขั้น ส่วนสื่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนออทิสติก จะต้องเป็นสื่อที่ให้ผู้เรียนรับรู้ทางการเห็น เน้นรูปภาพ และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารแทนการใช้คำพูดกับผู้เรียนออทิสติก เนื่องจากการใช้ภาพและสัญลักษณ์จะทำให้ผู้เรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา พบว่า การวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้อยู่ มีบางส่วนไม่ค่อยสอดคล้องกับความบกพร่องของนักศึกษาออทิสติก คือ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เพียงพุทธิพิสัย โดยเน้นการสอบไล่เป็นหลักนั้น อาจจะได้สะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาออทิสติกได้ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการประเมินหลากหลายรูปแบบเพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียน และความรอบรู้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Overton, 2012) และปรับแนวทางการประเมินสำหรับผู้เรียนออทิสติก โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งหรือหลายบริบท และใช้กลยุทธ์หลากหลายและที่สำคัญวิธีการประเมินและวิธีการที่จะนำมาใช้ต้องสอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล (Durocher, 2010) อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ก็มีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลให้กับนักศึกษาออทิสติก ได้แก่ ด้านแบบทดสอบ เช่น การปรับลดจำนวนข้อสอบ การจัดทำแบบทดสอบใช้ตัวอักษรขนาด 18 จัดเรียงคำถามและตัวเลือกให้เป็นคอลัมน์เดียว สำหรับข้อคำถามและเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ มีปัญหาอยู่บ้าง คือ คำถามค่อนข้างยาว บางข้ออาจกระตุ้นให้นักศึกษาเครียด สับสน จนไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบ เช่น คำถามวัดทักษะการคิดขั้นสูง ซับซ้อน ส่วนเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ ไม่ควรใช้เกณฑ์เดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรปรับข้อคำถามให้มีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป เช่น ถามข้อละประเด็น สั้น เข้าใจง่าย ตรงประเด็น แต่ถามเนื้อหาและวัดผลตามวัตถุประสงค์ได้เช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป และควรปรับเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกและยอมรับได้ทางวิชาการ

สอดคล้องกับ ศรีนคร วิทยสิรินันท์ (2555) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบ ผู้สอนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ เช่น สร้างแบบทดสอบให้เข้าใจง่าย ตัวหนังสือชัดเจน ไม่มีสิ่งเบี่ยงเบนความสนใจ จัดหน้าข้อสอบแต่ละข้อให้เป็นระบบเดียวกัน ให้ตอบลงในแบบทดสอบ นอกจากจะจัดทำแบบทดสอบไม่ให้ผู้เรียนลักษณะพิเศษสับสน ผู้เรียนลักษณะพิเศษ ยังจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ เพื่อให้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยไม่มีข้อจำกัดของผู้เรียนลักษณะพิเศษมาเป็นอุปสรรคในการทำแบบทดสอบ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการสอบ มีการจัดสอบเป็นรายบุคคล ให้หยุดพักระหว่างสอบ แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยดำเนินการสอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ วาดวยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 ให้สถาบันอุดมศึกษาที่รับคนพิการเข้าศึกษาจะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ อย่างเหมาะสม เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนิสิตนักศึกษาพิการแต่ละประเภทความพิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) และสอดคล้องกับ ศรีนคร วิทยสิรินันท์ (2555) และสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า ผู้สอนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญในการสร้างแบบทดสอบ เช่น สร้างแบบทดสอบให้เข้าใจง่าย ตัวหนังสือชัดเจน จัดหน้าข้อสอบแต่ละข้อให้เป็นระบบเดียวกัน ให้ตอบลงในแบบทดสอบ ตัวพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนลักษณะพิเศษในการทดสอบ เช่น อนุญาตให้ตอบโดยการพิมพ์แทนการเขียน หรืออาจใช้หลายวิธีร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม การออกแบบการวัดและการประเมินของนักศึกษาออทิสติกมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชยังมีข้อจำกัด เนื่องจากยังไม่มี การออกแบบการวัดและการประเมินสำหรับนักศึกษาออทิสติกรายบุคคล (individual life assessment) เพราะเป็นข้อจำกัดระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงทำให้มหาวิทยาลัยใช้วิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ นักศึกษาออทิสติกเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ซึ่งการดำเนินการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว อาจจะไม่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักศึกษาออทิสติกแต่ละคนเท่าไรนัก เพราะนักศึกษาออทิสติกแต่ละคนจะมีความบกพร่องทางพัฒนาการ อาการที่พบได้มีตั้งแต่ระดับรุนแรงเพียงเล็กน้อยจนถึงระดับรุนแรงมาก นักศึกษาออทิสติกแต่ละคนจะมีอาการที่แตกต่างกันในรายละเอียดของความบกพร่องและตามระดับของความรุนแรง โดยอาการที่พบ เช่น มีปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ บางรายมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง มีปัญหาในการสื่อความหมาย มีภาษาพูดเป็นของตนเอง มีพฤติกรรมบางอย่างที่มักทำซ้ำๆ มีการสนใจเป็นระยะที่สั้นมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีกลไกสนับสนุนการออกแบบการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล แต่ยังคงมีมาตรฐานการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป

ส่วนการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก พบว่า การวัดและการประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนออทิสติก ควรเลือกวิธีการวัดและการประเมินผลที่มีความยืดหยุ่นหลากหลายวิธี และเป็นธรรมชาติกับผู้เรียน แต่ไม่เป็นการได้เปรียบนักศึกษาทั่วไป สอดคล้อง Durocher (2010) กล่าวว่า ผู้ประเมินจะต้องมีความยืดหยุ่นในการเลือกเครื่องมือวัดให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียน และปรับวิธีการสอบเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนทดสอบความสามารถได้ตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน อันจะมีประโยชน์ในการปรับกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนออทิสติก แต่แต่ละบุคคล โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ควรครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย เช่น แบบทดสอบปลายภาค/ไล่ แบบทดสอบกลางภาค/ทดสอบย่อย กิจกรรมท้ายหน่วย ด้านจิตพิสัย เช่น แบบวัดความสนใจในการเรียน การรายงานตนเอง และด้านทักษะพิสัย เช่น การสร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน โดยเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับชุดวิชานั้นๆ เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรกำหนดให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัดแต่ละประเภท และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่อาจมีบางส่วนไม่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักศึกษาออทิสติก เช่น การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาจากเอกสารการสอน เน้นการวัดและการประเมินเพียงพุทธิพิสัย โดยเน้นการสอบไล่เป็นหลักนั้น อาจจะได้สะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาออทิสติกได้ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการประเมินหลากหลายรูปแบบเพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียน และความรอบรู้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Overton, 2012) และปรับแนวทางการประเมินสำหรับผู้เรียนออทิสติก โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งหรือหลายบริบท และใช้กลยุทธ์หลากหลาย และที่สำคัญวิธีการประเมินและวิธีการที่จะนำมาใช้ต้องสอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล (Durocher, 2010)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ควรให้อาจารย์ทราบว่า นักศึกษาคนใดเป็นนักศึกษาออทิสติก 2) ควรมีระบบการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาออทิสติก ซึ่งระบบการติดตามผลการเรียนรู้ ถือว่ามีความสำคัญสำหรับนักศึกษาออทิสติก เพราะเป็นการติดตามความก้าวหน้าในการเรียน และให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเมื่อเกิดปัญหา รวมทั้งเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนการเรียน และช่วยกำหนดเป้าหมายการศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนออทิสติก (Ontario Ministry of Education, 2007) 3) การจัดสอบนักศึกษาออทิสติกสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด ควรใช้แบบทดสอบและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอบเช่นเดียวกับนักศึกษาที่สอบศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง เพื่อให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน 4) ควรกำหนดให้ผู้สมัครแสดงหนังสือรับรองจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นออทิสติกประเภทไหนในระเบียบการรับเข้าของมหาวิทยาลัย 5) ควรมีแนวทาง

ช่วยเหลือนักศึกษาออกทิสติกที่สอบไม่ผ่านในชุดวิชานั้นๆ หลายๆ ครั้ง เช่น สอนเสริม 6) บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยควรมีเจตคติที่ดีต่อนักศึกษาออกทิสติก 7) ควรมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษานักศึกษาออกทิสติกหรือนักศึกษาลักษณะพิเศษอื่นๆ 8) ควรมีการสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษาออกทิสติกให้มากขึ้น และ 9) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาออกทิสติกที่มีศักยภาพศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

1.3 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติก โดยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านออกทิสติกและด้านการวัดและการประเมินผลฯ พบว่า

การวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออกทิสติก ผู้เรียนออกทิสติกเป็นผู้เรียนที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความบกพร่องทางด้านพัฒนาการทางภาษา สังคม และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดทางพฤติกรรมหรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น การวัดและการประเมินผล จึงควรต่างจากนักศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะการทดสอบหรือการทำกิจกรรม ควรมีการสอบย่อยหรือทำกิจกรรมย่อยๆ ทั้งนี้ต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2555) กล่าวว่า วิธีการสอนผู้เรียนออกทิสติก ผู้สอนควรประเมินความสามารถของทักษะในการเรียน วิธีการเรียน และความสามารถที่จะทำงานอย่างอิสระ แผนการสอนและงานที่จะทำระหว่างมีกิจกรรมการเรียนการสอน ให้โอกาสฝึกฝน หรือฝึกทำงานบ่อยๆ และสอดคล้องกับ ศรีนธร วิทยสิรินันท์ (2555) กล่าวว่า การทดสอบสั้นๆ ทำหน่วยย่อยแต่ละหน่วย ย่อมเหมาะสมกับผู้เรียนลักษณะพิเศษที่มีปัญหาในการจำข้อมูลจำนวนมากๆ มากกว่าการรวมทุกหน่วยย่อยมาสอบในแบบทดสอบชุดเดียว นอกจากนั้น ข้อสอบที่จะนำไปใช้ควรผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านออกทิสติกตรวจสอบก่อนที่จะนำไปสอบนักศึกษา เช่น ข้อคำถามสั้น กระชับ เข้าใจง่าย ตัวหนังสือชัดเจน สอดคล้องกับ ศรีนธร วิทยสิรินันท์ (2555) กล่าวว่า รูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้กับผู้เรียนลักษณะพิเศษจะต้องเข้าใจง่าย ตัวหนังสือชัดเจน ไม่มีสิ่งเบี่ยงเบนความสนใจ จัดหน้าข้อสอบแต่ละข้อให้เป็นระบบเดียวกัน ฯลฯ ส่วนเกณฑ์การประเมินผล พบว่า ควรใช้เกณฑ์เดียวกับนักศึกษาทั่วไป เช่น สัดส่วนคะแนนวิชาภาคปฏิบัติ คือ ปฏิบัติ 50% เก็บ 25% สอบ 20% และจิตพิสัย 5% *ความเหมาะสมของการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออกทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน* พบว่ายังไม่เหมาะสม เนื่องจากสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษาเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป อีกทั้งผู้สอนในระดับอุดมศึกษาบางท่านไม่มีความรู้และไม่เข้าใจลักษณะของนักศึกษาออกทิสติก จึงไม่สามารถจัดการเรียนการสอน รวมทั้งวัดและประเมินผลการศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะของนักศึกษาออกทิสติกได้ ดังนั้น ผู้สอนควรเข้าใจปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนออกทิสติก โดยปัญหาของผู้เรียนออกทิสติก เช่น ระยะเวลาสนใจสั้น มีปัญหาในการสื่อสาร สามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อเห็นเป็นภาพ ขาดการสร้างจินตนาการ ไม่สามารถแสดงสีหน้าว่ามีความสุขหรือเศร้า

หรือกลัวหรือโกรธ (สถาบันราชานุกูล, 2555) การวัดและประเมินผลการศึกษาที่ใช้กับนักศึกษาออสติกที่ไม่เห็นด้วย พบว่า วิธีการวัดและการประเมินผลขาดความยืดหยุ่น ไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษาออสติก เพราะสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการวัดและการประเมินเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป สอดคล้องกับ สาวิตรี รุญเจริญ และ เบญจมาภรณ์ ขอยเครือ (ม.ป.ป.) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออสติกในระดับอุดมศึกษานั้น ยังขาดวิธีการวัดและการประเมินผลที่เหมาะสม ดังนั้น การวัดและประเมินผลสำหรับนักศึกษาในกลุ่มนี้ควรมีความยืดหยุ่น เลือกรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรม แต่ไม่เป็นการได้เปรียบนักศึกษาทั่วไป ความเหมาะสมของกระบวนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาออสติก พบว่ากระบวนการวัดและการประเมินผลดังกล่าวเป็นกระบวนการวัดที่เหมาะสมจะนำมาใช้กับนักศึกษาออสติก เนื่องจากเป็นการประเมินทางเลือกที่ทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประเมินผลการเรียนรู้ โดยกิจกรรมเหล่านั้นออกแบบมาเพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถที่แท้จริงออกมา (Wiggins, 1993) และทำให้ผู้เรียนทราบจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงตนเอง (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2561) ได้ข้อมูลหลากหลาย ครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้าน และมีจำนวนเพียงพอที่จะประเมินผลที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างมั่นใจ วิธีการให้คะแนนเน้นการให้ข้อมูลที่สามารถบ่งชี้ความสำเร็จหรือความรอบรู้ของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ มากน้อยเพียงใดหรืออยู่ในระดับที่น่าพอใจหรือไม่ (สุวิมล ว่องวานิช, 2546) ไม่ใช่เพียงแค่สอบผ่านหรือไม่ผ่าน นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ประเมิน คือ สามารถนำไปวัดทักษะการคิดขั้นสูง มีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษา และส่งเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา สอดคล้องกับ Boman, McMaine, and Fine (2008) และ Wanjiru and Mwendu (2018) พบว่า วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียนออสติก เน้นการประเมินสถานการณ์ในชีวิตจริง ถือเป็นวิธีการประเมินที่มีประสิทธิผลมาก ซึ่งการประเมินนี้ที่ค่อนข้างง่ายและสะดวกต่อการบริหารจัดการ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการจัดทำแผนการศึกษาเป็นรายบุคคล รวมทั้งเพิ่มความสำเร็จทางด้านการเรียนของผู้เรียนออสติก เพราะวิธีการประเมินสามารถวัดได้ครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

การนำกระบวนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมาใช้กับระบบการศึกษาทางไกล
พบว่า ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) วางแผนการวัดและประเมินผล ได้แก่ 1.1) การกำหนดจุดประสงค์ของการวัดและประเมิน ผู้สอนควรกำหนดเป้าหมายที่ต้องการจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างชัดเจน และ 1.2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 2) กำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เช่น กิจกรรมทำหน่วย แบบทดสอบกลางภาค/ปลายภาค ด้านจิตพิสัย เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสนใจในการเรียน การรายงานตนเอง และด้านทักษะพิสัย เช่น สร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือแต่ละชนิด ให้พิจารณาตามเครื่องมือวัดแต่ละประเภท และ 4) กำหนดเกณฑ์การประเมิน ควรดำเนินการตามที่สถาบันการศึกษากำหนด หรือผู้สอนกำหนด เช่น รายวิชาเชิงทฤษฎี เก็บ 40 คะแนน และสอบ 60 คะแนน รายวิชาภาคปฏิบัติ เก็บ 60 คะแนน และสอบ 40 คะแนน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) กล่าวถึง ขั้นตอนการออกแบบการประเมินตามสภาพจริง 5 ขั้นตอน ได้แก่ กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดชนิดของเครื่องมือในการประเมิน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือแต่ละชนิด และกำหนดเกณฑ์การประเมิน นอกจากนี้ สอดคล้องกับ อนุวัติ คุณแก้ว (2548) กล่าวถึง ขั้นตอนการประเมิน กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมินให้ชัดเจน กำหนดขอบเขตการประเมิน กำหนดผู้ประเมิน เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะประเมิน วิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน และกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ส่วนปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญที่ควรมีเพื่อให้การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออตติคไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล พบว่า 1) มีอาจารย์หรือผู้ช่วยอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจลักษณะของนักศึกษาออตติค คอยช่วยเหลือเวลาเรียนและสอบ สอดคล้องกับ สถาบัน ราชานุกูล (2555) กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาออตติค ควรจัดให้เรียนในห้องเรียนทั่วไป โดยมีผู้ช่วยครู มีการปรับสภาพแวดล้อม มีการใช้เครื่องช่วยตามความต้องการ 2) มีการจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักศึกษา สอดคล้องกับ Wanjiru and Mwendu (2018) พบว่า ผู้ปกครองของผู้เรียนออตติคไม่ทราบบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียน ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องฝึกอบรมผู้สอนเพื่อให้สามารถสอนและประเมินผู้เรียนออตติคได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการฝึกอบรมผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทสนับสนุนระหว่างการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียนออตติค เนื่องจากผู้เรียนออตติคมีความต้องการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3) มีการประชาสัมพันธ์กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 4) มีการจัดทำคู่มือกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 5) มีการติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง นอกจากนี้ ปัญหาหรืออุปสรรคในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล พบว่า ไม่มี เนื่องจากการประเมินลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับการศึกษาทุกระบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบปิดหรือระบบเปิดที่มีการศึกษาทางไกล แต่ควรปรับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้เหมาะกับผู้เรียน และให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการประเมิน ตลอดจนสอดคล้องกับระบบการวัดและการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เพื่อให้ได้ผลการประเมินตรงตามสภาพความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออตติค และการวัดและประเมินผล พบว่า 1.1) เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลาย และเหมาะสมกับ

นักศึกษาออกทิสติก เช่น สื่อการเรียนรู้ควรเน้นรูปภาพแทนตัวอักษร สรุปรูปเนื้อหาเป็นแผนภูมิความคิด หรือ ข้อความสั้นๆ สอดคล้องกับ จริลักษ์ณ์ รัตนพันธ์ (2555) และ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า สื่อการจัดเรียนการสอน เป็นสื่อที่ให้ผู้เรียนรับรู้ทางการเห็น เน้นรูปภาพ และ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารแทนการใช้คำพูดกับผู้เรียนออทิสติก จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น 1.2) การมอบหมายงานหรือกิจกรรม ควรมอบหมายเป็นรายบุคคล 1.3) การให้ความช่วยเหลือในการเรียนมากกว่านักศึกษาทั่วไป และให้ข้อมูลย้อนกลับบ่อยๆ เมื่อนักศึกษาทำกิจกรรม 1.4) วิธีการตอบกิจกรรม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอาศัยคำตอบที่นักศึกษาเขียนตอบอย่างเดียว ให้คิดถึงวิธีอื่น เช่น วาดภาพ อัดเสียง อัดวิดีโอ สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า การประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนควรให้ทางเลือกในการทำกิจกรรมต่างๆ กับผู้เรียน เช่น ให้ วาดภาพแทนการเขียน เติมคำลงในช่องว่างกิจกรรม ใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ให้ผู้เรียนชี้คำตอบที่ถูก รวมทั้งจัดทำเป็นภาพกราฟฟิกหรือการเน้นคำสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถตามความบกพร่องของแต่ละคน 1.5) การชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อนักศึกษาทำกิจกรรมได้ตามกำหนด สอดคล้องกับ จริลักษ์ณ์ รัตนพันธ์ (2555) กล่าวว่า ควรให้การเสริมแรงผู้เรียนออทิสติกทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่กำหนด เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้มากขึ้น 1.6) เอกสารการสอนที่เน้นตัวอักษร อาจไม่เหมาะกับนักศึกษา ดังนั้นควรปรับเป็นรูปภาพแทนตัวอักษร หรือจัดทำสรุปเป็นพาวเวอร์พอยต์ แผนภูมิความคิด 1.7) การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วย 1.8) เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะข้อสอบปรนัยและอัตนัย ไม่ควรวัดทักษะความคิดขั้นสูง สอดคล้องกับ ศรีนธร วิทยสิรินันท์ (2555) กล่าวว่า เนื้อหาสาระในแบบทดสอบ ต้องตอบสนองวัตถุประสงค์ของบทเรียนทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน หากต้องการประเมินความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหาควรใช้แบบทดสอบอัตนัย แต่ถ้าต้องการประเมินความรู้ความจำอาจจะใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เติมคำ หรือจับคู่ เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อสอบควรเป็นรูปภาพหรือภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ โดยอยู่ในรูปแบบทดสอบออนไลน์ 1.9) การทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ ควรมีความยืดหยุ่น เช่น สามารถเปลี่ยนกิจกรรมที่มอบหมาย ส่วนการประเมินหากนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์หรือทำได้ไม่ดีพอ ผู้สอนควรให้โอกาสปรับแก้และประเมินกิจกรรมนั้นใหม่ และ 1.10) มีระบบเกื้อกูลด้านต่างๆ คือ ด้านการเรียนการสอน เช่น มีอาจารย์หรือผู้ช่วยอาจารย์คอยช่วยเหลือ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เช่น เพิ่มเวลาสอบหรือไม่กำหนดเวลาสอบ จัดสอบรายบุคคล บันทึกเสียง สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) และสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า ระบบเกื้อกูลทางการศึกษา ถือว่าเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่สำคัญ ที่ช่วยให้ผู้เรียนออทิสติกแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้เรียนเอง เช่น ได้รับอุปกรณ์ส่วนตัวที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การช่วยเหลือในการอ่านคำสั่งหรือคำชี้แจง ให้เวลา

เพิ่มในการตอบคำถาม ปรับจำนวนข้อให้เหมาะสม ให้พักระหว่างสอบ 2) มีผู้เชี่ยวชาญด้านออทิสติกที่
ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนหรือด้านอื่นๆ กับนักศึกษา 3) หลักสูตรที่เหมาะสมกับนักศึกษา
ออทิสติก ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นความจำ ไม่เน้นคำนวณ เช่น ปรัชญา ศาสนา ประวัติศาสตร์
สังคมวิทยา มนุษย์ศาสตร์ หรือหลักสูตรระยะสั้น เช่น ศิลปะ ดนตรี และ 4) มีการวิจัยเพื่อพัฒนา
คุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก เช่น การพัฒนาระบบเก็บบันทึก ถือว่าเป็นงานสำคัญ
ในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนออทิสติก เพราะการพัฒนาดังกล่าว
จำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยสนับสนุนให้การกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การจัด
การศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ประเด็นที่ 2 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบ
การวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง
และองค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ ซึ่งการอภิปรายผลในส่วนนี้จะนำเสนอตาม
องค์ประกอบของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 5
องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 1.2) การกำหนด
เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.3) การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัด
และประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ
1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง โดยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1.1 การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง มีสิ่งที่จะต้องดำเนินการอยู่ 2 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการ
ให้เกิดกับผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากหลักสูตร/จุดประสงค์ของชุดวิชา/แผนที่กระจายความ
รับผิดชอบที่จะมุ่งพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยจุดประสงค์การเรียนรู้มีลักษณะที่ส่งเสริมการวัดและ
การประเมินตามสภาพจริง ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก เพราะทำให้ทราบความสามารถที่
แท้จริงของผู้เรียนว่ามีจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในด้านใดอันนำไปสู่การแก้ไขให้ตรงประเด็น ดังนี้
(1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง
เป็นการประเมินความก้าวหน้าและการแสดงออกของผู้เรียนบนรากฐานของทฤษฎีทางพฤติกรรมกร
เรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง
ความรู้ไปสู่ชีวิตจริง (3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ และความสนใจของ
ตนเองมาสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2561)
กล่าวว่า คุณลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินจากการปฏิบัติงานในชีวิต

จริง และเป็นการประเมินโดยให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงานหรือการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะ (4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการทางการเรียนรู้มากกว่าดูปริมาณความบกพร่อง สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คือ เพื่อประเมินพัฒนาการและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ (5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และส่วนที่ 2 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการระบุลักษณะของกิจกรรมที่จะจัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของชุดวิชา โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เช่น จะจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างไร มีงานที่ต้องปฏิบัติกี่ชิ้น ทั้งนี้ต้องครอบคลุมพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย สอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) กล่าวว่า การสอน การเรียนรู้ และการประเมิน เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามสภาพจริง การสอนก็ต้องสอนตามสภาพจริง และมีการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงจะต้องใช้บริบท ตัวอย่าง ประสบการณ์ และสื่อจากสภาพจริง ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้สื่อต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้เกิดการลงมือกระทำ และพัฒนาการคิดในรูปแบบที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบหลากหลาย

1.2 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากกิจกรรมการเรียนการสอนว่าจะใช้เครื่องมือวัดชนิดใด นอกจากนั้น จะต้องเหมาะสมกับสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นพิเศษและศักยภาพของผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย เครื่องมือวัดและประเมินผล เช่น แบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียน แบบฝึกหัด ท้ายหน่วย การถามตอบในชั้นเรียน แบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ด้านจิตพิสัย เครื่องมือวัดและประเมินผล เช่น แบบสังเกตพฤติกรรมเรียนรายบุคคล แบบประเมินความใส่ใจในการทำงาน และด้านทักษะพิสัย เครื่องมือวัดและประเมินผล เช่น การสร้างชิ้นงาน การจัดทำแฟ้มสะสมงาน ซึ่งการกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องให้วิธีการวัดและการประเมินหลากหลายวิธี และเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียน โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงกิจกรรมหรือรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับ Boman, McMaine, and Fine (2008) พบว่า วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่มีประสิทธิภาพสำหรับนำไปประเมินผู้เรียนออทิสติกมี 5 วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบตรวจรายการ มาตรฐานค่า

และการสังเกตสภาพแวดล้อม สะท้อนให้เห็นว่า การประเมินผู้เรียนออกทิสติก ควรใช้วิธีการประเมิน หลากหลายวิธี ไม่ควรใช้วิธีการประเมินเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนกลุ่มนี้

1.3 การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลตามสภาพจริง มี แนวทางสำคัญ คือ เกณฑ์การให้คะแนนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผล อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน หรือผลงาน หรือ ชิ้นงาน จะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับที่แยกแยะให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนโดยใช้ องค์ประกอบหรือคุณลักษณะสำคัญของชิ้นงาน หรือสมรรถนะงานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ ต้องมีใน การปฏิบัติงาน และเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นจะต้องทำความเข้าใจร่วมกันเป็นอย่างดีทั้งผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งการกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือวัดและประเมินผล จะต้องกำหนด เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่สะท้อนผลการเรียนรู้จากกิจกรรม ที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ

1.4 การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง เป็นการกำหนดรายละเอียดใน การให้คะแนนแต่ละกิจกรรมหรือผลงานว่า ผู้เรียนทำอะไรได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในระดับ ไต มีผลงานเป็นอย่างไร ซึ่งการให้คะแนนอาจจะให้ภาพรวมหรือแยกเป็นรายบุคคลให้สอดคล้องกับ กิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุชาติดา บุบผา (2557) กล่าวว่า วิธีการให้คะแนน ตามแนวประเมินตามสภาพจริง เน้นการให้ข้อมูลที่บ่งชี้ความสำเร็จหรือความรอบรู้ของผู้เรียนว่ามี ลักษณะอย่างไรและความรอบรู้ในระดับที่แตกต่างกันนั้น มีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร ไม่ใช่ ความหมายเพียงแค่การสอบผ่านหรือไม่ผ่าน

1.5 บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 บุคคล ได้แก่ ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และ ผู้เรียน สอดคล้องกับ โชติกา ภาชีผล, ณัฐภรณ์ หลาวทอง, และ กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์ (2558) กล่าวว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมินตามสภาพจริงมีหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และ ผู้ปกครอง ส่วน Wanjiru and Mwendo (2018) พบว่า ผู้ที่มีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้เรียนออกทิสติก คือ ผู้สอน และผู้ปกครอง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การทำกิจกรรมต่างๆ ของ ผู้เรียนออกทิสติก ควรมีผู้คอยช่วยเหลือชี้แนะหรือคอยกระตุ้น รวมทั้งมีผู้สอน เพื่อนหรือพี่เลี้ยง ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนลักษณะ พิเศษ ซึ่งแต่ละบุคคลมีบทบาทแตกต่างกันดังนี้ ผู้สอน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ กำหนดจุดประสงค์การ เรียนรู้ การวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ การมี ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออกทิสติก กำหนดภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตาม

สภาพจริง การติดตามภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนสม่ำเสมอ และการให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไป จะเห็นได้ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการวัดและประเมินตามสภาพจริง เริ่มตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตามความจำเป็น สอดคล้องกับ โชติกา ภาชีผล, ณีฎฐภรณ์ หลาวทอง, และ กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2558) กล่าวว่า บทบาทของผู้สอนในการประเมินตามสภาพจริง คือ เป็นผู้อำนวยการควบคุมในการจัดสภาพการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม และชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ รวมทั้งนำผลการประเมินที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนโดยจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป **ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน** มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้สอน การอำนวยความสะดวกและประสานงานหน่วยงาน/สาขาวิชา/อาจารย์ผู้สอน/ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการเรียนของผู้เรียน การให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า และการให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและแจ้งให้ผู้ปกครองฯ ซึ่งบทบาทหลักๆ ของผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน คือ เป็นผู้อำนวยการควบคุม ประสานงาน และผู้ให้คำแนะนำหรือปรึกษาแก่ผู้เรียนนอกทิสติก ตลอดจนให้การช่วยเหลืออื่นๆ ตามความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล เช่น เมื่อผู้เรียนนอกทิสติกมีพฤติกรรมที่ผิดปกติมากๆ จึงต้องขอให้มาช่วยเหลือบางเวลา สอดคล้องกับ สุทธานันท์ กัลกะ (2561) กล่าวว่า การช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนนอกทิสติก ควรช่วยเหลือให้เหมาะสมกับระดับความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ดังนั้น ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน จึงต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนนอกทิสติก นอกจากนั้น สอดคล้องกับ สุชาดา บุษพา (2557) กล่าวว่า การช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม อาจจัดให้มีผู้ช่วยผู้สอน ซึ่งเป็นบุคคลที่จะเข้ามาช่วยผู้สอนในชั้นเรียน และให้ความช่วยเหลือในยามจำเป็น **ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน** มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ การให้ความร่วมมือกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนร่วมกับผู้สอนและผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และการติดตามและตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ โชติกา ภาชีผล, ณีฎฐภรณ์ หลาวทอง, และ กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2558) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการประเมินตามสภาพจริง คือ มีส่วนร่วมในการประเมินผู้เรียนและพฤติกรรมผู้เรียน สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง คอยให้กำลังใจผู้เรียนและปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อัตนเอง รวมทั้งผู้ปกครองรับทราบสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ของผู้เรียนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนให้ดีขึ้น และ**ผู้เรียน** มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ การศึกษาเนื้อหาบทเรียนตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้ และการลงมือทำกิจกรรม ฝึกปฏิบัติหรือสร้างชิ้นงานตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอน

กำหนดให้ สอดคล้องกับ โชติกา ภาชีผล, ญัญญุภรณ์ หลาวทอง, และ กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2558) กล่าวว่า ผู้เรียนมีบทบาทในการประเมินตามสภาพจริง คือ ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และสามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง โดยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

2.1 การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องดำเนินการก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ **กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน** ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน สอดคล้องกับ ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2547) พบว่า ขั้นตอนแรกของการวัดประเมินตามสภาพจริงจากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ฯ คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการวัดประเมินตามสภาพจริงและการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ **กำหนดขอบเขตในการประเมิน** โดยพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย สอดคล้องกับ สุขาดา บุบผา (2557) กล่าวว่า เป้าหมายเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ผู้สอนคาดหวังในการพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นการวางขอบเขตให้ผู้สอนและให้แนวทางกว้างๆ ในการสอน เช่น ควรใช้สื่อประเภทใด ระยะเวลาสอนเท่าไร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลเป็นอย่างไร **การจัดทำแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนที่มีความต้องการอย่างหลากหลาย** ในการวางแผนจะต้องคำนึงถึงความสามารถทางกายภาพของผู้เรียน เนื้อหา และวิธีสอน โดยแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วย รายละเอียดสำคัญๆ ได้แก่ สารการเรียนรู้/เนื้อหา วัน/เวลา กิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ วิธีการวัดผลการเรียนรู้ และระบบเก็ทูล เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่า ต้องทำงานอะไรบ้าง ทำงานอย่างไร และต้องเสร็จเมื่อไหร่ เพื่อช่วยลดภาวะวิตกกังวลหรือความคับข้องใจ เพิ่มการควบคุมตนเองให้สนใจกับงานที่ทำ ลดการพึ่งพาผู้อื่นหรือการพูดเตือนช่วยให้ผู้เรียนพึ่งตนเองได้มากขึ้น ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนออกทิสติกเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2555ก) กล่าวว่า ผู้เรียนออกทิสติกจะเรียนรู้ได้ดีจากการเห็น สิ่งที่จะช่วยได้ คือ ต้องมีรายละเอียดที่จะช่วยให้เข้าใจข้อปฏิบัติต่างๆ ดังนั้น ตารางหรือปฏิทินที่บอกกำหนดการว่าเมื่อไรที่ต้องทำงานให้เสร็จและทำงานอย่างไร จะช่วยให้ผู้เรียนออกทิสติกเรียนรู้ได้ดีขึ้น แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้โดยระบุรายละเอียดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจน จะช่วยให้

ผู้เรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าที่ไม่มีแผนการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมหรือภาระงาน และสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในทุกกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าต้องการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องอะไรของผู้เรียน ส่วนนี้ผู้สอนจะต้องระบุภาระงานที่ผู้เรียนออทิสติกต้องดำเนินการให้ชัดเจน ว่าผู้เรียนต้องทำอะไร ทำอย่างไร ส่งเมื่อไหร่ และในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำ ผู้สอนควรใช้เวลาผู้เรียนนานกว่าผู้เรียนทั่วไป หรือให้งานที่มีปริมาณพอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินตามสภาพจริงตามแนวทางที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็นไปตามความเหมาะสมของเครื่องมือชิ้นๆ และการเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน การสอนเสริม และสื่ออื่นๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เช่น สรุปรูปเนื้อหาย่อๆ เป็นแผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ ซึ่งการเตรียมความพร้อมในส่วนนี้ ถือว่ามีความสำคัญกับผู้เรียนออทิสติก เพราะผู้เรียนออทิสติกมีลักษณะต่างจากผู้เรียนทั่วไป ดังนั้น ควรมีการปรับสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่แล้ว เช่น ทำภาษาให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน นำสื่ออื่นมาใช้แทน ทำสื่อขึ้นมาใหม่ หรือใช้วิธีการผสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้เช่นเดียวกับผู้เรียนทั่วไป อย่างไรก็ตาม วิธีการเลือกผลิตสื่อการเรียนการสอน ควรคำนึงว่าสื่อชิ้นๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคุ้มค่ามากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับ จริลักษ์ณ รัตนาพันธ์ (2555) กล่าวว่า สื่อการจัดการเรียนการสอน เป็นสื่อที่ให้ผู้เรียนรับรู้ทางการเห็น เน้นรูปภาพ และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารแทนการใช้คำพูดกับผู้เรียนออทิสติก และสอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนควรจัดสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ โดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ผู้สอน และผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมสม่ำเสมอ และให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนจนสามารถปฏิบัติกิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด และกรณี que ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับบริการพิเศษอื่นๆ ผู้สอนอาจจะจัดโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพและความสามารถ ตลอดจนจัดบริการพิเศษให้กับผู้เรียนตามความจำเป็น สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนควรเน้นรูปภาพแทนคำพูด จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้ชัดเจน และให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3 การวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทำการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้เรียน

ปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานภายหลังจากได้รับข้อเสนอแนะจากผู้สอน ภายใต้วงรอบระยะเวลาที่กำหนด และผู้สอนจะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนใหม่อีกครั้ง สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า การประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรให้ทางเลือกในการทำกิจกรรมต่างๆ กับผู้เรียน เช่น ให้อาจารย์แทนการเขียน เติมคำลงในช่องว่าง กิจกรรม ใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ให้ผู้เรียนชี้คำตอบที่ถูก รวมทั้งจัดทำเป็นภาพกราฟฟิกหรือการเน้นคำสำคัญ

2.4 การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน ร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ในครั้งต่อไป สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า กระบวนการประเมินที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง และรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นอย่างเป็นระบบ โดยมีการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ประเมินประสิทธิภาพการสอน และปรับปรุงเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 องค์ประกอบของเงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบเกื้อกูล และกลไกสู่ความสำเร็จ โดยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

3.1 ระบบเกื้อกูล (accommodations) เป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่สำคัญ ที่ช่วยให้ผู้เรียนออกทัศนคติแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้เรียนเอง (Ontario Ministry of Education, 2007) ระบบเกื้อกูล มี 2 ส่วน คือ **ส่วนที่ 1 การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน** จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนออกทัศนคติด้านต่างๆ ได้แก่ 1.1) มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ในแต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์ให้กับผู้เรียนทราบว่าต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ อย่างละเอียด 1.2) มีการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์ว่าดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหรือไม่ ผ่านทางอีเมล โลก เฟซบุ๊ก หรือโทรศัพท์ ตามความสะดวกของผู้เรียน 1.3) มีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้าให้กับผู้เรียน เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเสริมเนื้อหาสาระในสื่อเอกสารการสอนและสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับผู้เรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ให้แน่นแฟ้นมากขึ้น 1.4) มีความยืดหยุ่นในการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธี หากผู้เรียนเกิดความเครียดในขณะรับการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า ผู้สอนจะต้องหยุดการสอน และจะสอนใหม่เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน 1.5) มีผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจผู้เรียนออกทัศนคติประจำห้องเรียนเมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า เพื่อคอยช่วยเหลือผู้เรียนยามจำเป็น 1.6) มีอาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน โดยจัดตาราง นัดหมายไว้ให้เข้าพบ และ 1.7) มีการจัดหาสื่อเสริมให้กับผู้เรียนนอกจากสื่อหลัก เช่น สรุปเนื้อหาในแต่ละหน่วยในรูปของแผนภูมิความคิด

พาวเวอร์พอยต์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้มากขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนออทิสติกนั้น ผู้สอนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและ บริการช่วยเหลืออื่นใดให้กับผู้เรียนออทิสติก แต่สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการช่วยเหลืออื่นใดไม่ใช่การเปลี่ยนเนื้อหาที่สอน แต่ผู้เรียนทุกคนไม่ว่าผู้เรียนออทิสติกหรือผู้เรียนทั่วไปจะต้องเรียนเนื้อหาเดียวกัน รวมทั้งการมอบหมายหรือกิจกรรมที่จะให้ทำจะมีเนื้อหาและมาตรฐานการปฏิบัติ เหมือนกับผู้เรียนทั่วไป แสดงว่า การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการช่วยเหลือด้านการจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน จะต้องไม่ให้ได้เปรียบผู้เรียนทั่วไป โดยอยู่ภายใต้ความเหมาะสมและความบกพร่องของผู้เรียนแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ Ontario Ministry of Education (2007) กล่าวว่า กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก คือ (1) การจัดกลุ่มผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความคล้ายคลึงกันอยู่ด้วยกัน แบ่งกลุ่มตามความสนใจ รวมทั้งกำหนดบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มอย่างชัดเจน (2) กิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นรูปภาพแทนคำพูด จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้ชัดเจน และให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมการเรียนการสอน (3) ระดับและประเภทของการสนทนาสนุนที่มีให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรรวบรวมงานที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตามความจำเป็น (4) ความคาดหวังของงาน (เวลา ประเภทของงาน) ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นหรือขยายเวลาในการทำงานหรือกิจกรรมให้กับผู้เรียน แบ่งกิจกรรมออกเป็นส่วนย่อย และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการทำงานให้สำเร็จ และ (5) สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ต่างๆ ผู้สอนควรจัดสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่วนที่ 2 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ได้แก่ (1) การยืดหยุ่นในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้โอกาสผู้เรียนแก้ไขกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ และผู้สอนก็ทำการประเมินผลการทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง (2) รูปแบบของแบบทดสอบ มีการปรับแบบทดสอบให้มีขนาดตัวอักษรเป็น 18 และจัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว (3) การทำแบบทดสอบ มีการช่วยเหลือผู้เรียน คือ ข้อสอบแบบปรนัย มีการคุมสอบให้การช่วยเหลือผู้เรียนตามสภาพความบกพร่องและการขอความช่วยเหลือ เช่น อ่านข้อสอบให้ฟัง อธิบายโจทย์ที่ถามด้วยข้อความยาวๆ โจทย์ที่เขียนคำถามเชิงปฏิเสธ คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือศัพท์เทคนิคยากๆ หรือบางครั้งไม่เข้าใจโจทย์ว่าถามอะไร ให้ทำตอบในแบบทดสอบ ส่วนข้อสอบแบบอัตนัย มีการคุมสอบคอยชี้แนะด้วยภาษาที่ง่ายที่ไม่ใช่การชี้นำคำตอบ แล้วให้เรียงประโยคใหม่ที่เป็นประเด็นสำคัญของคำตอบ แล้วจึงเขียนตอบ และกรณีไม่สามารถเขียนตอบได้ให้ทำตอบข้อสอบลงในเทป (4) การจัดสถานที่สอบ มีการจัดสถานที่สอบสำหรับผู้เรียนออทิสติกเฉพาะ กรณีผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเองได้ และไม่รบกวนสมาธิของบุคคลอื่นจะจัดสอบรวมห้อง แต่หากผู้เรียนไม่มีสมาธิ ไม่สามารถนั่งนิ่งๆ

อยู่กับที่เป็นเวลานานได้ ทำให้רבבวณผู้เรียนคนอื่น จนทำให้เสียสมาธิในการทำข้อสอบจะจัดสอบห้องเดียว และ (5) การกำหนดเวลาสอบ มีการอนุญาตให้มีการหยุดพัก (break) ระหว่างทำข้อสอบและสามารถชดเชยเวลาในการทำข้อสอบได้ ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อระบบการสอบของมหาวิทยาลัย เวลาทำข้อสอบแต่ละชุดวิชาจะอิงเวลาที่กำหนดไว้ในตารางสอบ สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนลักษณะพิเศษ ได้แก่ ด้านรูปแบบของข้อสอบ เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบของแบบทดสอบหรือคำสั่งในการทำแบบทดสอบ เช่น ตัวพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ ด้านวิธีการตอบข้อสอบ เป็นการปรับเปลี่ยนวิธีการในการตอบคำถามในแบบทดสอบหรือการกระตุ้นเตือน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เช่น การจัดการสอบเป็นกลุ่มเล็กๆ การสอบเป็นรายบุคคล หรือแม้กระทั่งที่บ้านของผู้เรียน การจัดการด้านสถานที่สอบ ด้านการวัดและการประเมินผลด้านการกำหนดเวลาสอบ เช่น การขยายเวลาทำแบบทดสอบอนุญาตให้หยุดพักระหว่างทำแบบทดสอบ ให้เวลาสอบเพิ่มเติม สอดคล้องกับ ศรีนคร วิทวัสสินธุ์ (2555) กล่าวว่า การจัดทำแบบทดสอบ ผู้สอนควรคำนึงถึง เนื้อหาสาระในแบบทดสอบ ต้องตอบสนองวัตถุประสงค์ของบทเรียนทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน ส่วนรูปแบบของแบบทดสอบ ผู้เรียนลักษณะพิเศษจำนวนมากมักจะสับสนหรือมีสมาธิสั้นได้ง่ายหากแบบทดสอบไม่เป็นระบบ ดังนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญในการสร้างแบบทดสอบ เช่น สร้างแบบทดสอบให้เข้าใจง่าย ตัวหนังสือชัดเจน ไม่มีสิ่งเบี่ยงเบนความสนใจ จัดหน้าข้อสอบแต่ละข้อให้เป็นระบบเดียวกัน ให้ตอบลงในแบบทดสอบ นอกจากนั้น สอดคล้องกับ นลินี ณ นคร, สังวรณั ภัตตะโทก, และ ศศิธร ชุตินันท์กุล (2559) พบว่า การปรับลดข้อสอบปรนัยจาก 120 ข้อเป็น 90 ข้อ และจาก 75 ข้อเป็น 60 ข้อ พบว่า ความสอดคล้องของผลการเรียนของนักศึกษาจากแบบทดสอบปกติกับแบบทดสอบที่มีการปรับลดข้อสอบมีความสอดคล้องกัน สะท้อนว่า แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อลดลง 90 และ 60 ข้อ มีความเหมาะสมที่จะใช้ประเมินนักศึกษาออกทิสติก เพราะจะช่วยให้เด็กมีเวลาในการทำข้อสอบมากขึ้น และสอดคล้องกับ ปรรณนา พลอภิชาติ (2559) พบว่า ระบบการจัดสอบสำหรับนักศึกษาออกทิสติกในระบบการศึกษาทางไกล คือ ด้านรูปแบบของแบบทดสอบ ใช้ตัวอักษรขนาด 18 จัดเรียงคำถาม และตัวเลือกให้เป็นคอลัมน์เดียว ด้านการช่วยเหลือในการทำแบบทดสอบ มีกรรมการคุมสอบช่วยเหลือนักศึกษาตามสภาพความบกพร่องของแต่ละคน และด้านการจัดห้องสอบ ควรจัดห้องสอบตามสภาพความบกพร่องของนักศึกษา เช่น นักศึกษาออกทิสติกที่มีลักษณะเหมือนกัน จัดให้สอบห้องเดียวกัน

3.2 กลไกสู่ความสำเร็จ การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ มีกลไกสู่ความสำเร็จ 3 ประการ คือ คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติก การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติกกับผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองฯ และการประชุมเพื่อติดตามผล

การใช้กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติกระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครองฯ

ประเด็นที่ 3 การใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า ผลประเมินการทำกิจกรรม การประเมินตนเองก่อนเรียน และหลังเรียน คะแนนประเมินตนเองหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 3 คน สูงกว่าคะแนนประเมินตนเองก่อนเรียน ผลประเมินกิจกรรมที่ 1 พบว่า ผู้เรียนคนที่ 2 ทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องปรับปรุง ส่วนผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 3 ทำกิจกรรมไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้โอกาสผู้เรียนปรับปรุงกิจกรรม ผู้สอนประเมินกิจกรรมนั้นใหม่ พบว่า ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 3 สามารถทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์ สำหรับผลประเมินกิจกรรมที่ 2 พบว่า ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ผ่านเกณฑ์ แต่คนที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเพื่อปรับปรุงกิจกรรม แต่ผู้เรียนคนที่ 3 ไม่ประสงค์จะปรับปรุง ผู้วิจัยและผู้สอนจึงปรับวิธีการวัดและประเมินผู้เรียนคนที่ 3 โดยใช้วิธีการถามตอบกิจกรรมที่ผู้เรียนทำไม่ค่อยได้ พบว่า ผู้เรียนสามารถตอบ โดยการพูดได้ดีกว่าการเขียนตอบ ซึ่งการที่ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากผู้เรียนออกทิสติกทำกิจกรรมต่างๆ และใช้วิธีการวัดและการประเมินผลด้วยวิธีการยืดหยุ่น รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและการประเมินให้เหมาะสมกับความบกพร่องของผู้เรียนออกทิสติก ทำให้ผู้เรียนออกทิสติกมีแนวโน้มพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ AERA, APA, and NCME (1999) กล่าวว่า มาตรฐานการวัดและการประเมินผลสำหรับผู้เรียนลักษณะพิเศษ กำหนดให้ต้องปรับเปลี่ยนบางอย่างให้เหมาะสมกับความพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน มีความยืดหยุ่นในการวัด เช่น การจัดหาอุปกรณ์ การช่วยเหลือผู้เรียนลักษณะพิเศษให้สามารถทำข้อสอบได้

จากผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักศึกษาออกทิสติกมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Boman, McMaine, and Fine (2008) พบว่าการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นวิธีการประเมินที่มีประสิทธิผล เพิ่มความสำเร็จด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนออกทิสติก เพราะวิธีการประเมินสามารถวัดได้ครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนการศึกษาเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับ ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2547) พบว่า ผลการใช้รูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้เรียนมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ และสอดคล้องกับ ดุสิต วิพรรณะ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการประเมินตามสภาพจริง พบว่า ผลการพัฒนาความรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ผู้เรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ ด้านทักษะกระบวนการ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาที่ดีขึ้นจากรดับพอใช้ถึงระดับดีมาก

อย่างไรก็ตาม กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่พัฒนาขึ้น อาจจะเหมาะสมกับนักศึกษาออกทิสติกที่มีความสามารถสูง

(high function) ซึ่งอาจจะไม่เหมาะกับนักศึกษาออทิสติกแบบอื่น เนื่องจากได้ใช้อาสาสมัครนักศึกษาออทิสติกที่จัดอยู่ในกลุ่มแอสเพอร์เกอร์ (Asperger's Disorder) ถือว่าเป็นกลุ่มนักศึกษาออทิสติกที่มีความสามารถสูง และไม่มีอาการเรียนรู้ช้าหรือปัญญาอ่อนร่วม โดยได้รับการวินิจฉัยและออกใบรับรองแพทย์ ดังนั้น การที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ควรคำนึงถึงกลุ่มนักศึกษาออทิสติกที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1.1.1 การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ในระยยะแรก มหาวิทยาลัย ควรจัดทำในลักษณะโครงการนำร่อง และมีการทำวิจัยเชิงประเมินโครงการควบคู่ไปกับการดำเนินงาน โดยให้ผู้ร่วมโครงการ ประกอบด้วย ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญด้านออทิสติก นักวิจัย ผู้ปกครอง และนักศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย เพื่อพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะส่งผลให้สามารถนำผลการวิจัยขยายไปสู่วงกว้าง

1.1.2 การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ มหาวิทยาลัย จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสนับสนุนการจัดการศึกษา ฝ่ายผู้สอน ฝ่ายสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ เพื่อจัดระบบบริหารจัดการและบริการสนับสนุนที่เอื้อต่อผู้เรียนทุกคน เช่น อาคารสถานที่ บุคลากร งบประมาณ สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก อื่นใดทางการศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่แท้จริง โดยไม่มีข้อบกพร่องมาเป็นอุปสรรค

1.1.3 การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ มหาวิทยาลัยควร ประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งประโยชน์ที่ได้จากกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้กับผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญด้านออทิสติก นักวิจัย ผู้ปกครอง และนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นว่าจะสามารถนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนออทิสติก

1.1.4 การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทดลองใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง พบว่า การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตามความต้องการจำเป็นหรือตามความ

บกพร่องของผู้เรียน เช่น กรณีผู้เรียนไม่ถนัดเขียนตอบ ก็ได้ใช้วิธีการอื่นประเมินผู้เรียน คือ การถามตอบแทนการเขียนตอบ เพื่อให้แสดงความรู้ความสามารถที่แท้จริงออกมา ชี้ให้เห็นว่า การให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดให้มี และเลือกใช้วิธีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับความบกพร่องของผู้เรียน ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเหมือนกัน เพราะผู้เรียนออกทิสติกแต่ละคนจะแตกต่างกัน แม้จะเป็นออทิสติกเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันในรายละเอียด

1.1.5 มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญและเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการออกแบบกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล แต่ยังคงมีมาตรฐานการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป

1.1.6 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่พัฒนาขึ้น อาจจะเหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกที่มีความสามารถสูง แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกแบบอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงกลุ่มนักศึกษาออทิสติกที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ เพราะนักศึกษาออทิสติกแต่ละคนจะมีอาการที่แตกต่างกันในรายละเอียดของความบกพร่องและตามระดับของความรุนแรง

1.1.7 มหาวิทยาลัยเปิดจะมีข้อจำกัดบางประการ โดยเฉพาะการรับเข้าศึกษา การจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่พัฒนาขึ้นไปใช้ มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าว โดยอาจเลือกรับนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยสามารถจัดการเรียนการสอนหรือการสอบที่เหมาะสมกับนักศึกษากลุ่มออทิสติกได้ แต่ถ้ารับนักศึกษาออทิสติก มหาวิทยาลัยควรมีบุคลากรดูแลนักศึกษาให้สามารถเรียนตามสิทธิและศักยภาพได้

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

1.2.1 สาขาวิชา กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้น สามารถพัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักศึกษาออทิสติกได้ ดังนั้น ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในสาขาวิชา ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกรายบุคคล เช่น จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลา และความสามารถของนักศึกษาออทิสติกรายบุคคล โดยเนื้อหาควรสอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน อันจะทำให้นักศึกษาออทิสติกเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้หลากหลายวิธี มีการติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้สม่ำเสมอ ให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อทำกิจกรรม พร้อมให้โอกาสนักศึกษาแก้ไขกิจกรรม นอกจากนั้น อาจารย์ผู้สอนจะต้องมี

ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาออทิสติก มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ไม่เกิดปัญหาระหว่างการดำเนินการกิจกรรม

1.2.2 สำนักบริการการศึกษา ควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษา รายบุคคล (IEP) และกิจกรรมการเรียนรู้กับอาจารย์ผู้สอนให้สอดคล้องกับความบกพร่องของนักศึกษาออทิสติกแต่ละบุคคล กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สำหรับนักศึกษาออทิสติกเฉพาะบุคคล ประสานงานหน่วยงาน/สาขาวิชา/อาจารย์ผู้สอน/และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการเรียนของนักศึกษาออทิสติก ให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาออทิสติก และแจ้งให้ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียนทราบ

1.2.3 สำนักเทคโนโลยีการศึกษา สื่อการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับนักศึกษาออทิสติกยังคงใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาปกติทั่วไป ซึ่งอาจจะไม่เหมาะกับนักศึกษาออทิสติก ดังนั้น สำนักเทคโนโลยีการศึกษา ควรมีการวิจัยสื่อการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาออทิสติก โดยอาจจะหาประสิทธิภาพของสื่อประเภทต่างๆ และหาแนวทางในการพัฒนาสื่อให้เหมาะสมกับความแตกต่างของนักศึกษาออทิสติกแต่ละบุคคล

1.2.4 สำนักทะเบียนและวัดผล ควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะกับนักศึกษาออทิสติกรายบุคคล และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม ไม่เป็นวิธีการที่ทำให้นักศึกษาออทิสติกได้เปรียบนักศึกษาทั่วไปใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดทำแบบทดสอบ เช่น ออกข้อสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตรวจสอบข้อสอบด้านความตรงตามจุดประสงค์ ความครอบคลุมเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม การจัดเรียงข้อสอบ การจัดพิมพ์แบบทดสอบ 2) การเตรียมความพร้อมก่อนสอบ เช่น การจัดห้องสอบ มีการจัดเตรียมอุปกรณ์จำเป็น เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการพิมพ์ตอบ เทปบันทึกเสียงหรือ CD แทนการเขียนตอบ และ 3) การดำเนินการสอบ คำสั่งในแบบทดสอบ เช่น มีผู้อ่านคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ มีการขยายเวลาในการทำแบบทดสอบ มีการกระตุ้นเตือนในการทำแบบทดสอบ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาออทิสติกแสดงความรู้ความสามารถตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งคะแนนที่ได้จากการสอบไม่คลาดเคลื่อนไปจากคะแนนที่แท้จริง แต่ต้องไม่ทำให้แบบทดสอบขาดความเป็นมาตรฐาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติก ดังนั้น เพื่อขยายขอบเขตของการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้กว้างขวางมากขึ้น ควรมีการศึกษากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนลักษณะพิเศษหรือมีความบกพร่องประเภทต่างๆ เช่น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ทางการได้ยิน ทางสติปัญญา ทางร่างกาย/การเคลื่อนไหว/สุขภาพ ทางการเรียนรู้ ทางการพูดและภาษา ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์

ซึ่งแต่ละประเภทมีความต้องการจำเป็นพิเศษแตกต่างกัน จึงควรวางแนวทางการวัดและการประเมินผลที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความบกพร่องของผู้เรียนลักษณะพิเศษแต่ละประเภท

2.2 การวิจัยครั้งนี้ยังมีบางส่วนของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่ผู้สอนไม่สามารถดำเนินการตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ได้ คือ การสอนเสริม และการทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนออกทิสติก เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเวลา จึงทำให้ผู้สอนไม่สามารถสอนเสริมตามกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่กำหนดไว้ในแผนการสอน และผู้เรียนก็ไม่สามารถทำกิจกรรมระหว่างและหลังการสอนเสริมตามที่คุณสอนกำหนดไว้ได้ ดังนั้น ควรมีการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปทดลองใช้ให้ครอบคลุมกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด เพื่อดูว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนออกทิสติกจะเป็นอย่างไร

2.3 ระบบเกื้อกูล (accommodations) พบว่า เป็นเงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนออกทิสติกแสดงความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้เรียนเอง ดังนั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบเกื้อกูลทางการศึกษาในระดับต่างๆ ทุกระบบการศึกษา สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทุกประเภทที่มีมาตรฐานสากล

